Walt Disney's DONALD DUCK

EEN VROLIJK WEEKBLAD

No 43 24 OKT. 1959

LOSSE NUMMERS 35 CT. VOOR ABONNEES 25 CT.

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Vanochtend lag er op mijn bureau een briefje van een meisje, Els heet ze, waarin iets stond dat ik echt wel de moeite waard vind om er hier iets over te vertellen. „Beste Oom Donald," schreef Els. „Weet u, wat ik soms zo gek vind! In ieder verhaaltje, waarin Knabbel en Babbel een avontuur beleven met Donald, wordt hij altijd erg kwaad op ze. Waarom eigenlijk?"
Nu, juiiie weten dat Donaid nogal gauw op zijn teentjes getrapt is. Als onze twee vriendjes aan het spelen zijn, gebeurt het wel eens dat zij wat minder voorzichtig zijn. Soms laten ze een eikel vallen, die dan net op iemands hoofd komt, of ze springen van tak op tak, Babbel glijdt uit en komt precies terecht op het boek, dat iemand onder hun boom zit te lezen.
Verstandige mensen begrijpen dat zoiets iedereen kan gebeuren en lachen er om, maar Donald wordt altijd erg kwaad ais het hem overkomt. Dan gaat hij ze achterna en dat vinden Knabbel en Babbel natuurlijk prachtig en dan gaan ze hem nog een beetje plagen ook.
Je ziet dit zeif ook wel eens, denk ik, misschien ben je zelf wel een beetje zo. Als je kleine zusje of broertje per ongeluk wat inkt op je schrift morst of struikelt over een pracht gebouw, dat je net met je bouwdoos overeind gezet hebt.. Ik vind het dan echt een beetje dom om je daar kwaad over te maken. Ze kunnen er vaak niets aan doen..en het helpt niets als je tegen ze gaat opspelen. Zeg dan, daj het jammer is en dat ze een volgende keer beter moeten uiikijken!
Je zuit zien dat zij dat zo aardig van je vinden, dat ze haast alles voor je willen doen om hei weer goed te maken!

OOM DONALD

PRIJZEN

Eerste prijs: Een prima fototoestel, winkelwaarde f 28,—; tweede prijs: een mooie vulpen met gouden pen, winkelwaarde f 16.50; derde t/m vijfde prijs: een „Donald Duck" lepel en vork; dertiende t/m tweeëntwintigste prijs: een „Donald Duck"-vulpotlood.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG No. 43

In de grote hokjes van 1 t/m 10 vind je door eikaar heen de letters staan, waarmee je woorden van de volgende betekenis kunt vormen:
1. regeren; 2. boot, die geroeid moet worden; 3. inmiddels; 4. deel van de arm; 5. maand in het begin van het jaar; 6. een kwart jaar; 7. eilandengroep; 8. smeedblok; 9. inrichting, waar je rust kunt nemen; 10. gebruik je om iemand te spreken, die op een afstand is.
De laatste letter van elk woord staat in een geelgekleurd hokje. Heb je alle woorden gevonden, schrijf dan de beginletters afzonderlijk in

de volgorde van 1 t/m 10 op. Je krijgt dan de naam van iets dat je bij deze puzzel nodig hebt. Schrijf dit woord op 'n briefkaart en stuur die voor 29 oktober aan „Donald Duck", Postbus 792, A'dam. De Belgische lezertjes moeten hun oplossing op dezelfde wijze sturen naar „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19. Vermeld op de kaart ook duidelijk je naam en adres en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 43". Veel succes, allemaal!

OPLETTEN ALLEMAAL

Hier volgen de namen en adressen van de prijswinnaars en -winnaressen van de prijsvraag in no. 36.
Eerste prijs: Isa van Rossem, **Wijk bij Duurstede**. 2e prijs: Jan van Tiggelen, **Wouw (N.-Br.)**.
3e t/m 12e prijs: Gerrit Bosman, **Twello**; Thea van Zutphen, **Hardenberg**; Diny Schipper, **Beverwijk**; Bas du Pree, **Den Bommel**; Truus Jongbloed, **Sassenheim**; Kees Trommeien, **Noordwijk**; Lucie Verhoeven, **Heumen**; Bert v. Heesch, **Horst**; Dineke Kalk, **Hooghalen**; Robert van Eck, **Brussel (België)**.
13e t/m 22e prijs: Elsbeth Engelsman, **Schiedam**; D. Hagoort, **Bovenkerk**; Trijnie v. Keulen, **Maartensdijk**; Riet Smits, **Dreischor**; Mieke Kiel, **Geleen**; Mirjam Beerse, **Petten**; L. Huysmans, **Goirle**; P. v. Someren, **Winschoten**; H. Snaaw, **Ooltgensplaat**; Henk Eveleens, **Ouderkerk a. d. Amstel**.
De oplossing van prijsvraag no. 41 luidt: **RABARBER**.

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Ik vind het echt prettig, dat jullie me zo trouw schrijven, jongens en meisjes! Stapels en stapels brieven komen er iedere dag weer binnen! Ga zo door! Mijn adres is: „Donald Duck", Postbus 792, Amsterdam, voor de jongens en meisjes in Nederland en „Donald Duck", Postbus 2, Antwerpen 19, voor de jongens en meisjes in België. Links boven in de hoek van de enveloppe moet je zetten: Oom Donalds Brievenbus, en op de achterkant duidelijk je naam en adres.

MARC ADRIAENSENS, MECHELEN. Ik ben heel blij van je te horen, dat je zo tevreden bent met het Vrolijk Weekblad „Donald Duck", Marc. Ik hoop van je vriendjes spoedig hetzelfde te vernemen. Ik beloof je, dat ik zoveel mogelijk met je wensen rekening zal houden!

SJAAN OOSTLANDER, CAPELLE AAN DE IJSSEL. Heb je er al eens over nagedacht wat je later wilt worden, Sjaan? Ik ben erg benieuwd om dat te weten! Schrijf je het me nog? Doe voorlopig maar goed je best op school!

SIETZE DE BRUIJN, AMSTERDAM. Ik vind het erg dapper van je, dat je gekleed in het water gesprongen bent om je broertje te redden, Sietze! Het zou veel beter zijn als iedereen kon zwemmen, er is zoveel water om ons heen! Doe je de hartelijke groeten aan Harrie?

LILIANE PRETE, LEUVEN. Heb je een wandkleed voor je kamertje gemaakt, waarop je al onze vriendjes uit Duckstad geborduurd hebt, Lilian? Dat zal wel een fleurig gezicht zijn, denk Ik! Ik vind 't in teder geval heel knap van je.

FOLKERT EN MARIANNE TEN CATE, DJAKARTA. Ik heb Willie Wortel nog nooit aan een speelgoedbootje met atoomaandrijving zien werken, Folkert, maar ik zal toch 'ns aan hem vragen of hij zoiets kan maken. Dan hoor je het nog wel van me! Schrijven jullie me gauw weer eens?

LIA v. MOURIK, WADENOIJEN. Ik denk dat je moeder wel heel erg blij was dat jij haar zo goed in het huishouden geholpen hebt, Lia! En ik vind het helemaai niet erg ais je me om zo'n reden 'ns wai minder schrijft, hoor!

ROEL DULON BARRE, NIEUWZEELAND. Bedankt voor je Engelse brief, Roel! Toen ik het briefje las, dacht ik: nu ben ik toch benieuwd of hij nog net zo goed Nederlands kan schrijven als Engels! Wil je me dat nog eens schrijven?

WALT DISNEY

Katrien Duck

LIEF DAGBOEK: IK GELOOF DAT EEN GOEDE SECRETARESSE MEER OVER HAAR BAAS WEET DAN HIJ OVER ZICHZELF WEET. EN DAT GAAT ZEKER OP, WANNEER DIE BAAS NIEMAND ANDERS IS DAN OOM DAGOBERT DUCK...

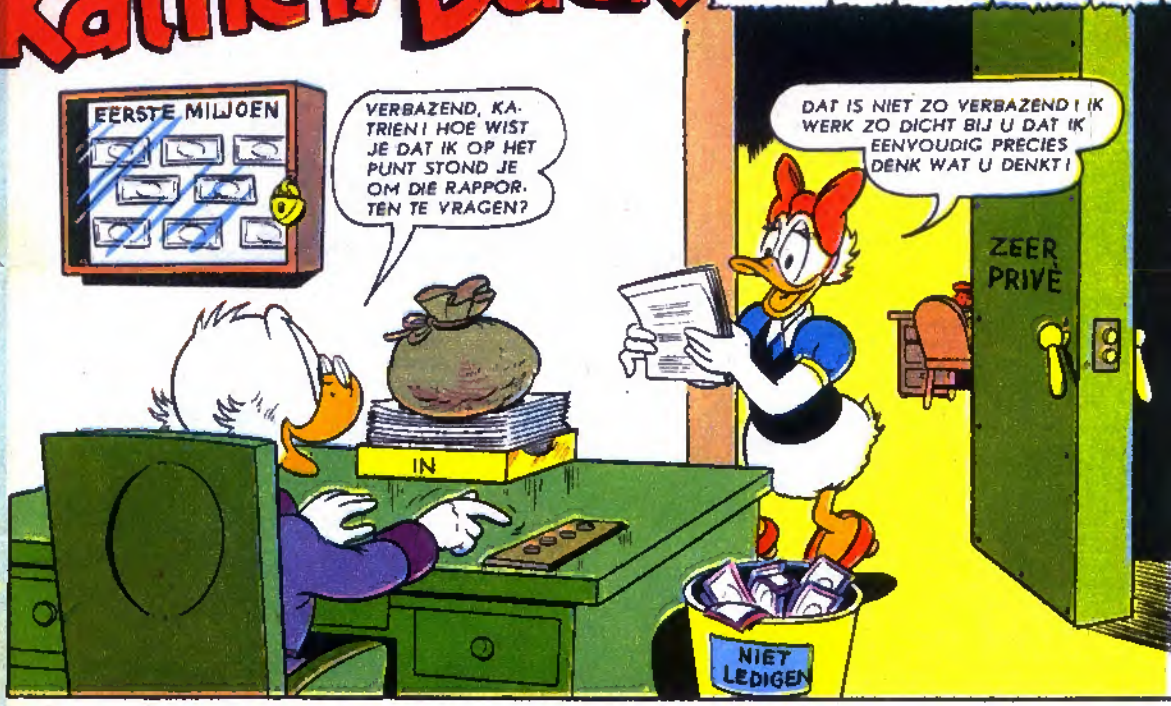

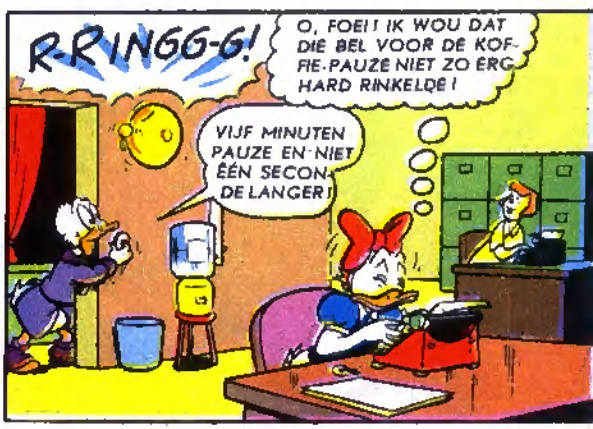

IK BEN MAAR WAT BLIJ DAT IK HAAR ALS SECRETARESE IN DIENST HEB GENOMEN!
IK BEN MAAR WAT BLIJ DAT IK EEN MANIER HEB GEVONDEN OM HEM STEEDS TEVREDEN TE STELLEN!
MAAR, LIEF DAGBOEK, GEEN VAN ONS BEIDEN BESEFTEN WE WAT VOOR MOEILIJKHEDEN ZO'N SITUATIE KAN GEVEN. OOM DAGOBERT EN IK VERMOEDDEN NIETS, MAAR OP DIT ZELFDE MOMENT...
...ZATEN DE ZWARE JONGENS IN HUN BOEVENKELDER EEN VERSCHRIKKELIJK SNOOD PLAN TE BERAMEN, DAT ONS EEN HELE HOOP NARIGHEID ZOU BEZORGEN...
HET ZOU GEMAKKELIJK ZIJN OM AAN DAGOBERTS GELD TE KOMEN, AL WE ZIJN GEDACHTEN KONDEN LEZEN, EN DAT KUNNEN WE!
IN DEZE VERMOMMING VAN SECRETARESSE BEN IK AAN 'T SPIONEREN GEWEEST EN HEB ONTDEKT DAT ER ÉÉN PERSOON IS DIE GEDACHTEN LEEST ALS EEN ...EH... DAGBOEK!
EEN DAGBOEK? HOE BEDOEL JE DAT?
JA, EN OVER WIE HEB JE 'T IN VREDESNAAM?
DAAR KOMEN JULLIE GAUW GENOEG ACHTER. TREK VLUG DIE KLEREN AAN!
BAH! WAT JE AL NIET MOET DOEN! JE ZOU ER GEWOON EEN EERLIJK MENS VAN WORDEN!
ZWARE JONGENS
ZWARE JONGENS
EN OM KWART OVER VIJF, DAT IS VIJFTIEN MINUTEN NADAT IEDEREEN AL NAAR HUIS WAS GEGAAN...
STOP ER MAAR MEE VOOR VANDAAG, KATRIEN!
IK ZOU GRAAG DE HELE NACHT DOORWERKEN... MAAR GOED...
ZIE JE DIE JUFFER DAAR? DAT IS ZIJN SECRETARESSE. ZE DENKT PRECIES HETZELFDE ALS DAGOBERT DUCK!
NU SNAP IK HET!
DUCK KANTOOR
DAGOBERT DUCK KUNNEN WE NIET TE PAKKEN KRIJGEN, DIE WORDT VEEL TE GOED BESCHERMD. MAAR DAT JUFFERTJE WEL!
NIET DOEN STOMMERD! HOU JE HANDEN THUIS!
KLETS!
FOEI! WAT GEDRAGEN DIE DAMES ZICH ONBESCHAAFD! BAH!

UILSKUIKEN! ALS WE HAAR GEVANGEN NEMEN, WORDT ZE NATUURLIJK DIRECT VERMIST EN DAN BRENGEN WE DE HELE POLITIEMACHT IN REP EN ROER!
MAAR WAT KUNNEN WE DAN ANDERS DOEN?
KOM MEE WE ZULLEN KATRIEN DUCK VOLGEN NAAR HAAR HUIS! DAAR ZAL IK JULLIE LATEN ZIEN HOE WIJ DE BUIT KUNNEN BINNENHALEN!
ZIE JE ZE HOUD EEN DAGBOEK BIJ, WAARIN ZE SCHRIJFT OVER DAGOBERTS GEWOONTEN EN HOE HIJ ZICH IN BEPAALDE OMSTANDIGHEDEN GEDRAAGT?
WAT IS ER VANDAAG AL ZO GEBEURD, DAT MIJ KAN HELPEN HETZELFDE TE DENKEN ALS OOM DAGOBERT!
O JA! HIJ WAST ZIJN VOETEN IN GEPARFUMEERDE ZEEP VOOR HIJ ZIJN KELDER MET GELD BINNENSTAPT; GELUKKIG HEEFT HIJ NIET GEZIEN DAT IK GEWONE HUISHOUDZEEP GEBRUIKTE!
ZIE JE? WE STELEN HAAR DAGBOEK, LEZEN HET, EN KOMEN ALLES VAN DAGOBERT TE WETEN!
EN DAN VINDEN WE GAUW GENOEG EEN MANIER OM BIJ ZIJN GELD TE KOMEN!
IK BOF TOCH MAAR DAT IK DE ENIGE BEN DIE OOIT VAN OOM DAGOBERT SALARISVERHOGING HEEFT GEKREGEN!
AL HEEFT HIJ HET ME ALLEEN MAAR BELOOFD!
SSSST! NOG NIET STOMMELING!
MISSCHIEN WORDT ZE WEL WAKKER EN DAN MIST ZE HET!
(ZUCHT!) MMM... (GAAP!)
WE NEMEN HET DAGBOEK WEG NADAT ZE NAAR HAAR WERK GEGAAN IS! WE SCHRIJVEN ELK WOORD OVER EN BRENGEN HET TERUG VOOR ZE WEER THUISKOMT! EEN GOED IDEE NIET?
DAN KUNNEN WE ALLES FIJN OP ONS GEMAK LEZEN EN NIEMAND WEET ER IETS VAN!
HIHIHI!

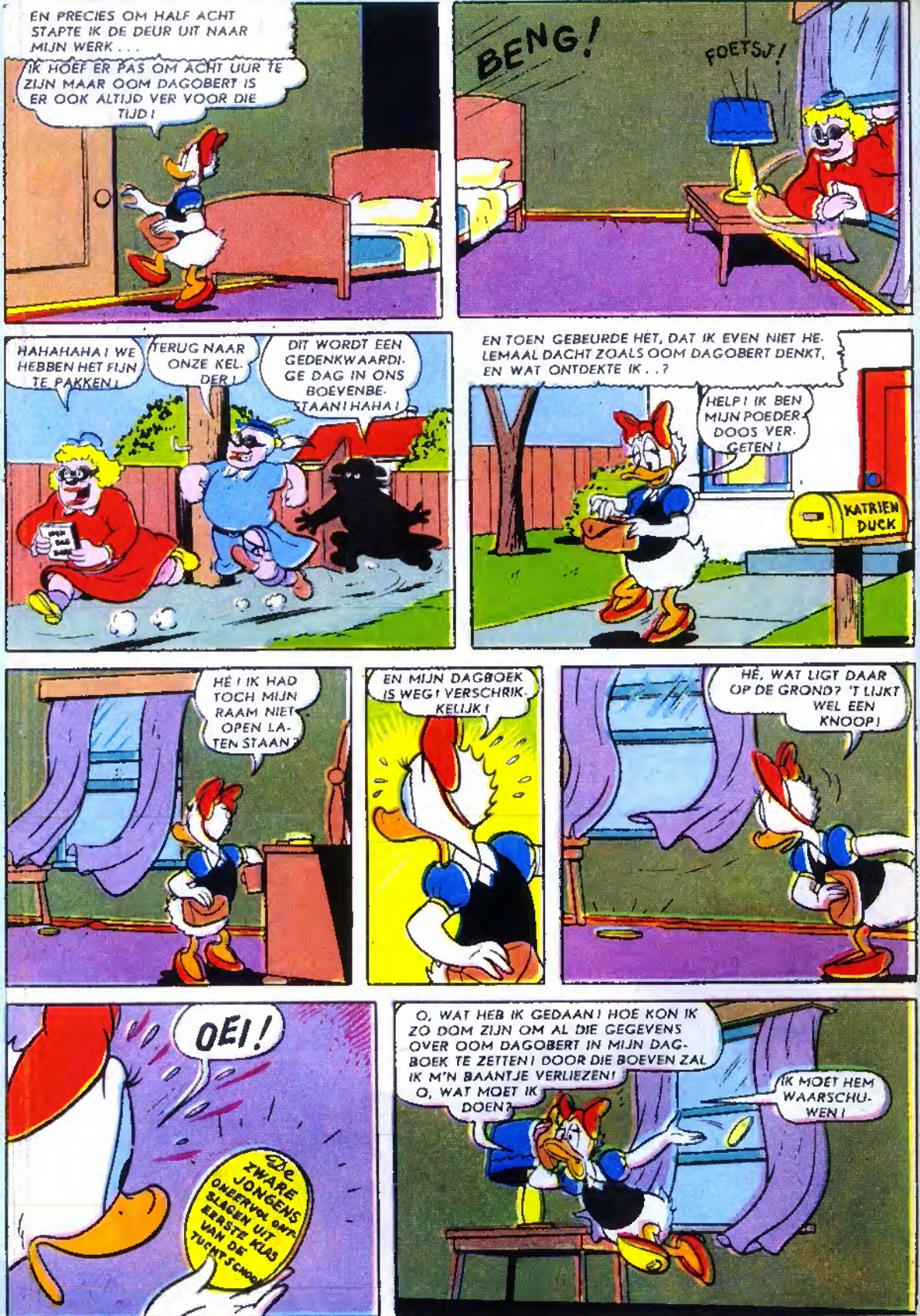
EN PRECIES OM HALF ACHT STAPTE IK DE DEUR UIT NAAR MIJN WERK . . .
IK HOEF ER PAS OM ACHT UUR TE ZIJN MAAR OOM DAGOBERT IS ER OOK ALTIJD VER VOOR DIE TIJD!
BENG!
FOETSJ!
HAHAHAHA! WE HEBBEN HET FIJN TE PAKKEN!
TERUG NAAR ONZE KELDER!
DIT WORDT EEN GEDENKWAARDIGE DAG IN ONS BOEVENBESTAAN! HAHA!
EN TOEN GEBEURDE HET, DAT IK EVEN NIET HELEMAAL DACHT ZOALS OOM DAGOBERT DENKT, EN WAT ONTDEKTE IK . . ?
HELP! IK BEN MIJN POEDERDOOS VERGETEN!
KATRIEN DUCK
HÉ! IK HAD TOCH MIJN RAAM NIET OPEN LATEN STAAN?
EN MIJN DAGBOEK IS WEG! VERSCHRIKKELIJK!
HÉ, WAT LIGT DAAR OP DE GROND? 'T LIJKT WEL EEN KNOOP!
OEI!
DE ZWARE JONGENS ONBEVREVOL GAVEN SLAGEN UIT EERSTE KLAS VAN DE TUCHTSCHOOL
O, WAT HEB IK GEDAAN! HOE KON IK ZO DOM ZIJN OM AL DIE GEGEVENS OVER OOM DAGOBERT IN MIJN DAGBOEK TE ZETTEN! DOOR DIE BOEVEN ZAL IK M'N BAANTJE VERLIEZEN! O, WAT MOET IK DOEN?
IK MOET HEM WAARSCHUWEN!

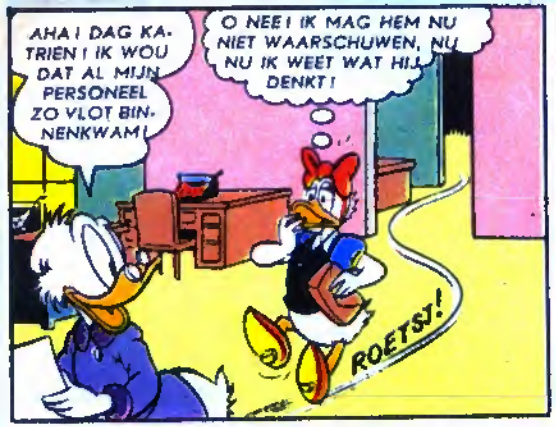

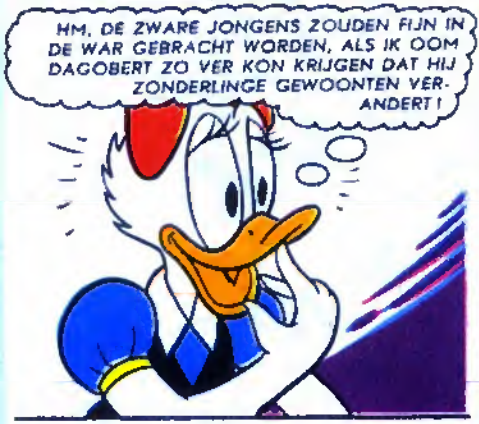

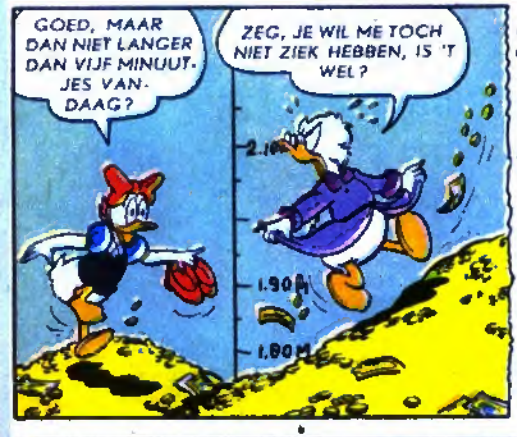

WE ZULLEN ONS ER MAAR BIJ NEERLEGGEN, DAGBOEK, OOM DAGOBERT IS VAN GEEN ENKELE GEWOONTE AF TE BRENGEN, ZOLANG ZIJN GELD ER IETS MEE TE MAKEN HEEFT. 'T IS TREURIG MAAR WAAR!

DUS TEGEN DE KOFFIEPAUZE ZAT ER VOOR MIJ NIETS ANDERS OP DAN...

EN JE BEGRIJPT, LIEF DAGBOEK, DAT IK ER EEN REUZE KARWEI AAN HAD PRECIES ZO TE DENKEN ALS DE ZWARE JONGENS...

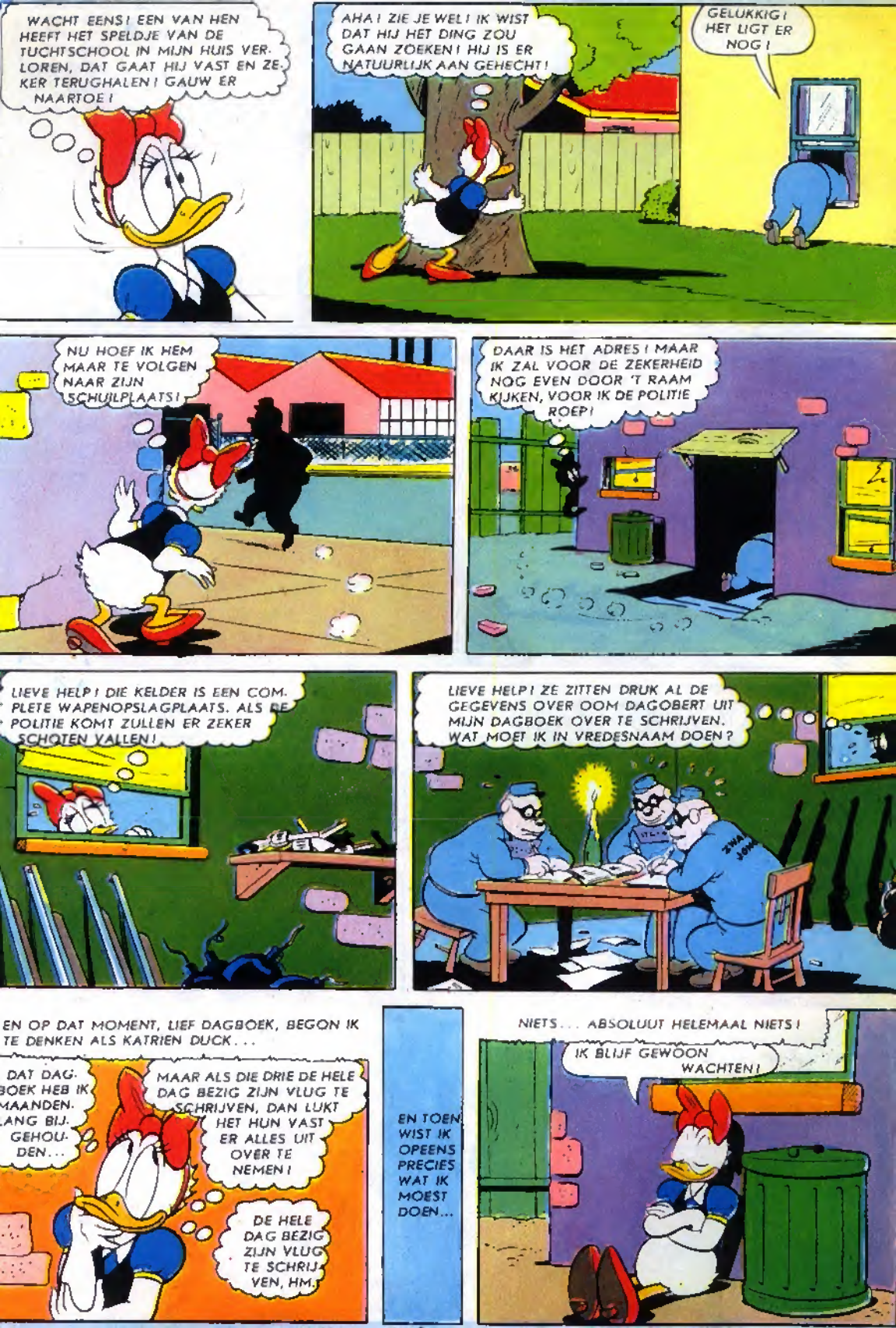
WACHT EENS! EEN VAN HEN HEEFT HET SPELDJE VAN DE TUCHTSCHOOL IN MIJN HUIS VERLOREN, DAT GAAT HIJ VAST EN ZEKER TERUGHALEN! GAUW ER NAARTOE!
AHA! ZIE JE WEL! IK WIST DAT HIJ HET DING ZOU GAAN ZOEKEN! HIJ IS ER NATUURLIJK AAN GEHECHT!
GELUKKIG! HET LIGT ER NOG!
NU HOEF IK HEM MAAR TE VOLGEN NAAR ZIJN SCHUILPLAATS!
DAAR IS HET ADRES! MAAR IK ZAL VOOR DE ZEKERHEID NOG EVEN DOOR 'T RAAM KIJKEN, VOOR IK DE POLITIE ROEP!
LIEVE HELP! DIE KELDER IS EEN COMPLETE WAPENOPSLAGPLAATS. ALS DE POLITIE KOMT ZULLEN ER ZEKER SCHOTEN VALLEN!
LIEVE HELP! ZE ZITTEN DRUK AL DE GEGEVENS OVER OOM DAGOBERT UIT MIJN DAGBOEK OVER TE SCHRIJVEN. WAT MOET IK IN VREDESNAAM DOEN?
EN OP DAT MOMENT, LIEF DAGBOEK, BEGON IK TE DENKEN ALS KATRIEN DUCK...
DAT DAGBOEK HEB IK MAANDENLANG BIJGEHOUDEN...
MAAR ALS DIE DRIE DE HELE DAG BEZIG ZIJN VLUG TE SCHRIJVEN, DAN LUKT HET HUN VAST ER ALLES UIT OVER TE NEMEN!
DE HELE DAG BEZIG ZIJN VLUG TE SCHRIJVEN, HM.
EN TOEN WIST IK OPEENS PRECIES WAT IK MOEST DOEN...
NIETS... ABSOLUUT HELEMAAL NIETS!
IK BLIJF GEWOON WACHTEN!

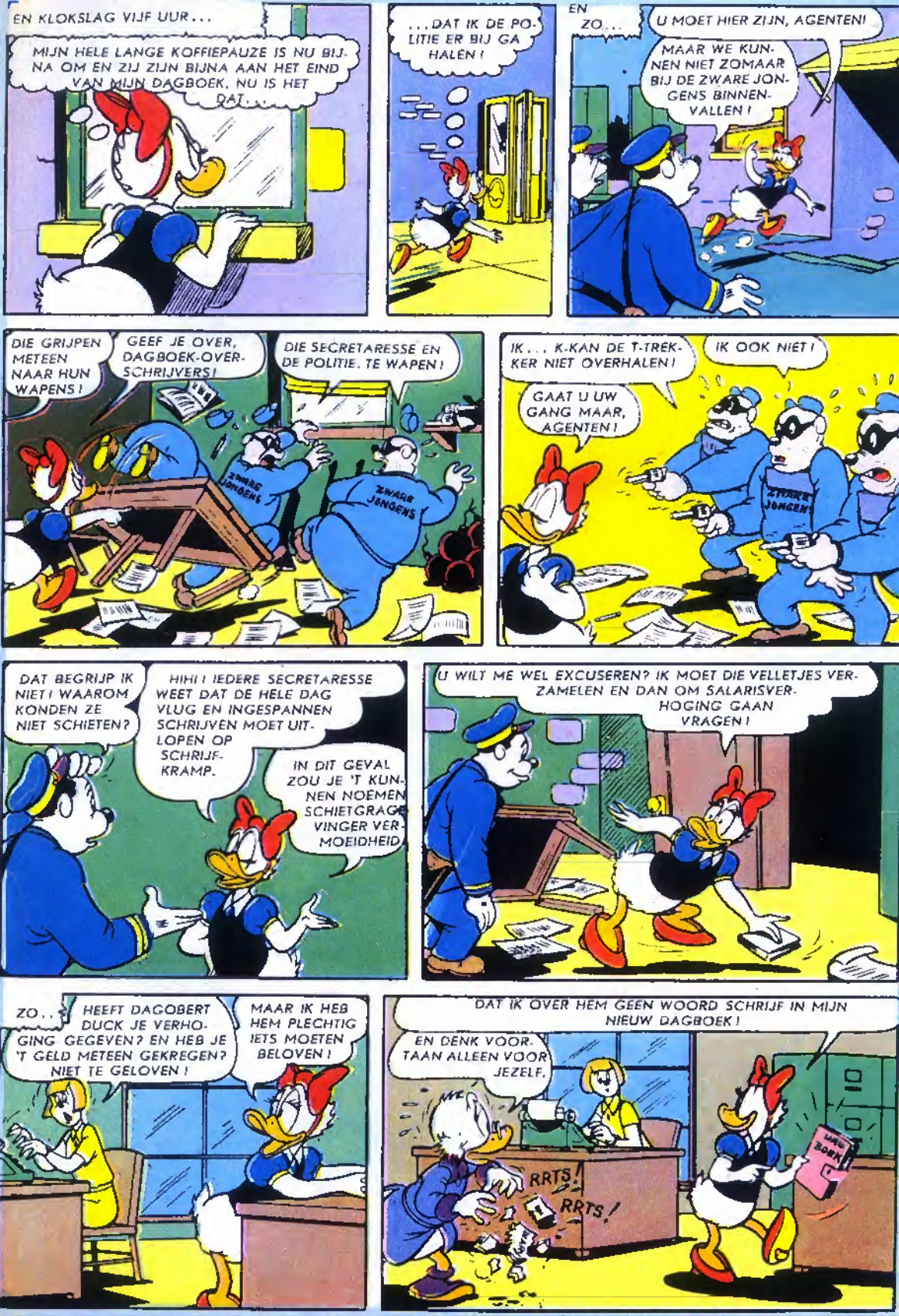
EN KLOKSLAG VIJF UUR...
MIJN HELE LANGE KOFFIEPAUZE IS NU BIJNA OM EN ZIJ ZIJN BIJNA AAN HET EIND VAN MIJN DAGBOEK. NU IS HET DAT...
...DAT IK DE POLITIE ER BIJ GA HALEN!
EN ZO...
U MOET HIER ZIJN, AGENTEN!
MAAR WE KUNNEN NIET ZOMAAR BIJ DE ZWARE JONGENS BINNENVALLEN!
DIE GRIJPEN METEEN NAAR HUN WAPENS!
GEEF JE OVER, DAGBOEK-OVERSCHRIJVERS!
DIE SECRETARESSE EN DE POLITIE. TE WAPEN!
ZWARE JONGENS
ZWARE JONGENS
IK... K-KAN DE T-TREKKER NIET OVERHALEN!
IK OOK NIET!
GAAT U UW GANG MAAR, AGENTEN!
ZWARE JONGEN
DAT BEGRIJP IK NIET! WAAROM KONDEN ZE NIET SCHIETEN?
HIHI! IEDERE SECRETARESSE WEET DAT DE HELE DAG VLUG EN INGESPANNEN SCHRIJVEN MOET UITLOPEN OP SCHRIJFKRAMP.
IN DIT GEVAL ZOU JE 'T KUNNEN NOEMEN SCHIETGRAGE VINGER VERMOEIDHEID.
U WILT ME WEL EXCUSEREN? IK MOET DIE VELLETJES VERZAMELEN EN DAN OM SALARISVERHOGING GAAN VRAGEN!
ZO..
HEEFT DAGOBERT DUCK JE VERHOGING GEGEVEN? EN HEB JE 'T GELD METEEN GEKREGEN?
NIET TE GELOVEN!
MAAR IK HEB HEM PLECHTIG IETS MOETEN BELOVEN!
DAT IK OVER HEM GEEN WOORD SCHRIJF IN MIJN NIEUW DAGBOEK!
EN DENK VOORTAAN ALLEEN VOOR JEZELF.
RRTS!
RRTS!

RAKKER

door Walt Disney

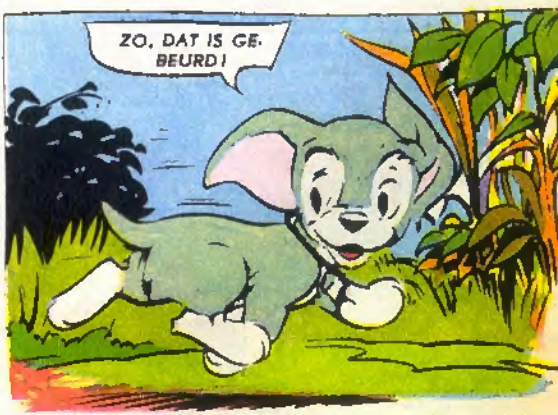

EN NU NEEM IK EEN FERME DUIK IN DAT HOGE ONKRUID! HOEPSAKEETJE!
TJOEP!
VAN NIERUIT KAN IK ONGEZIEN DE OMGEVING SCHERP IN DE GATEN HOUDEN! JE WEET NOOIT...
...OF IEMAND OP ME LOERT! JA, DE KUST IS VEILIG! NU KAN IK MIJN VERMOMMING AANDOEN EN DIE OPEN VLAKTE OVERSTEKEN!
NEEL LANGZAAM.. EN DICHT BIJ DE GROND....
EN ZO HET BOS IN WANDELEN ZONDER DAT IEMAND ER OOK MAAR IETS VAN HEEFT GEMERKT!
EN DAAR EEN FIJN INGEWIKKELD SPOOR ACHTERLATEN, WAAR GEEN HOND MEER UIT WIJS KAN WORDEN! DAN HEEL LISTIG...
...EEN SPRONG NEMEN IN DE RIVIER EN DIE OVERZWEMMEN, ZODAT ZELFS DE BESTE SPEURDER DE ACHTERVOLGING MOET OPGEVEN! HAHA!
STADS-VUILNISBELT
EN EINDELIJK BEN IK DAAR BELAND, WAAR NIEMAND ME KAN VINDEN...
RAKKER, WACHT ALSJEBLIEFT EVEN OP ONS!

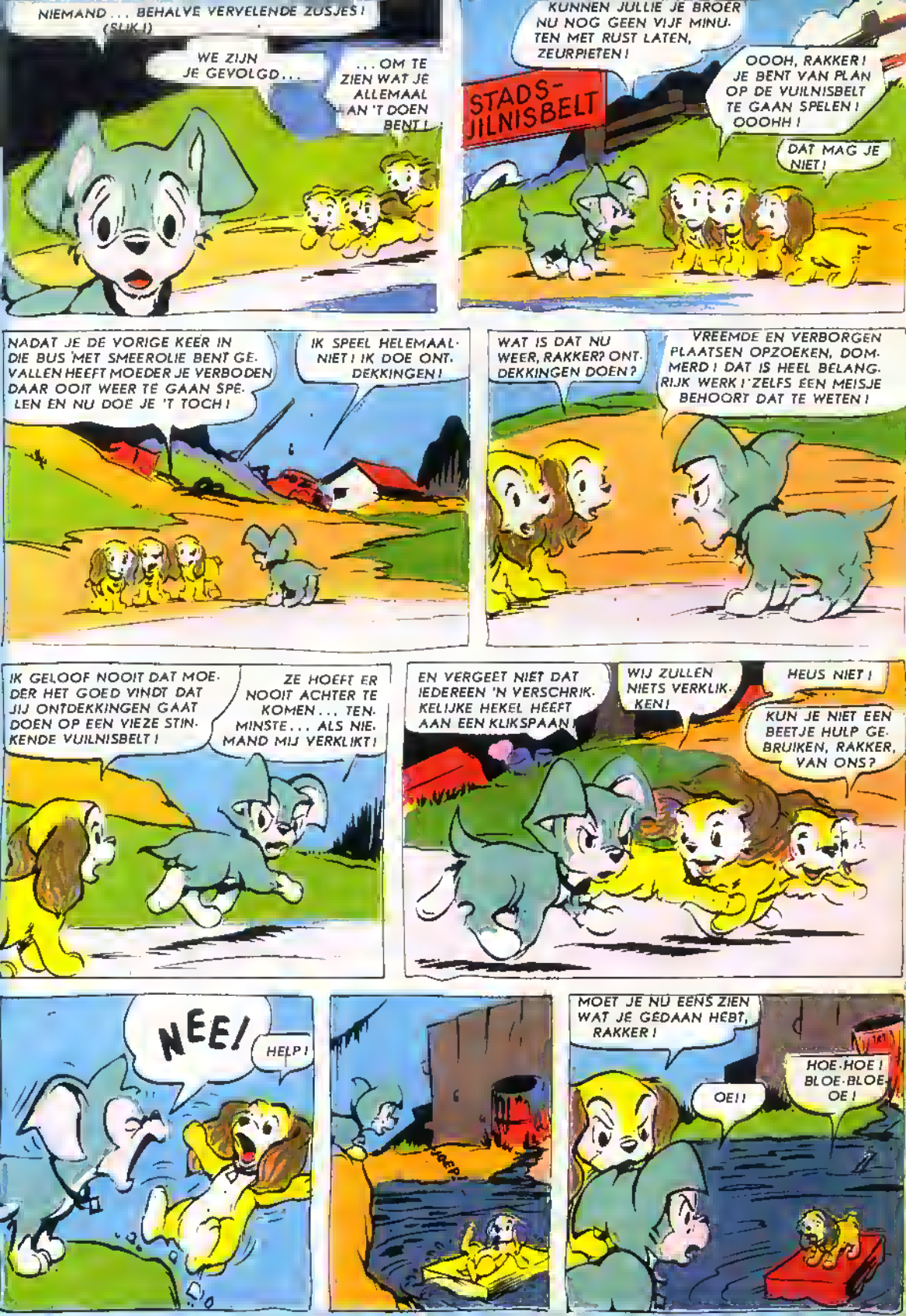
NIEMAND ... BEHALVE VERVELENDE ZUSJES! (SLIK!)
WE ZIJN JE GEVOLGD ...
... OM TE ZIEN WAT JE ALLEMAAL AN 'T DOEN BENT!
KUNNEN JULLIE JE BROER NU NOG GEEN VIJF MINUTEN MET RUST LATEN, ZEURPIETEN!
STADS-JILNISBELT
OOOH, RAKKER! JE BENT VAN PLAN OP DE VUILNISBELT TE GAAN SPELEN! OOOHH!
DAT MAG JE NIET!
NADAT JE DE VORIGE KEER IN DIE BUS MET SMEEROLIE BENT GEVALLEN HEEFT MOEDER JE VERBODEN DAAR OOIT WEER TE GAAN SPELEN EN NU DOE JE 'T TOCH!
IK SPEEL HELEMAAL NIET! IK DOE ONTDEKKINGEN!
WAT IS DAT NU WEER, RAKKER? ONTDEKKINGEN DOEN?
VREEMDE EN VERBORGEN PLAATSEN OPZOEKEN, DOMMERD! DAT IS HEEL BELANGRIJK WERK! ZELFS EEN MEISJE BEHOORT DAT TE WETEN!
IK GELOOF NOOIT DAT MOEDER HET GOED VINDT DAT JIJ ONTDEKKINGEN GAAT DOEN OP EEN VIEZE STINKENDE VUILNISBELT!
ZE HOEFT ER NOOIT ACHTER TE KOMEN ... TENMINSTE ... ALS NIEMAND MIJ VERKLIKT!
EN VERGEET NIET DAT IEDEREEN 'N VERSCHRIKKELIJKE HEKEL HEEFT AAN EEN KLIKSPAAN!
WIJ ZULLEN NIETS VERKLIKKEN!
HEUS NIET!
KUN JE NIET EEN BEETJE HULP GEBRUIKEN, RAKKER, VAN ONS?
NEE!
HELP!
JOEP!
MOET JE NU EENS ZIEN WAT JE GEDAAN HEBT, RAKKER!
OE!!
HOE-HOE! BLOE-BLOE-OE!

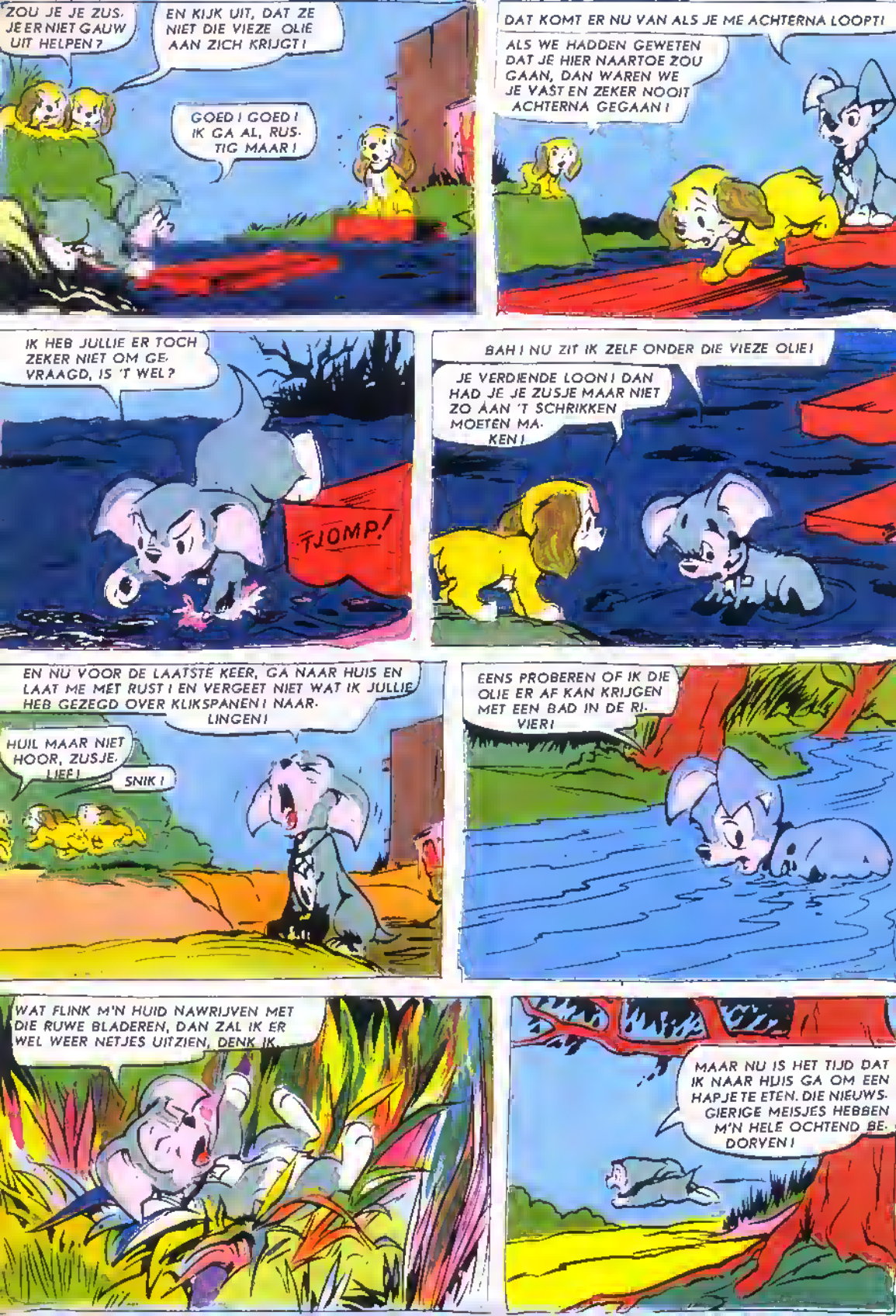
ZOU JE JE ZUS. JE ER NIET GAUW UIT HELPEN?
EN KIJK UIT, DAT ZE NIET DIE VIEZE OLIE AAN ZICH KRIJGT!
GOED! GOED! IK GA AL, RUS. TIG MAAR!
DAT KOMT ER NU VAN ALS JE ME ACHTERNA LOOPT!
ALS WE HADDEN GEWETEN DAT JE HIER NAARTOE ZOU GAAN, DAN WAREN WE JE VAST EN ZEKER NOOIT ACHTERNA GEGAAN!
IK HEB JULLIE ER TOCH ZEKER NIET OM GE. VRAAGD, IS 'T WEL?
TJOMP!
BAH! NU ZIT IK ZELF ONDER DIE VIEZE OLIE!
JE VERDIENDE LOON! DAN HAD JE JE ZUSJE MAAR NIET ZO AAN 'T SCHRIKKEN MOETEN MA. KEN!
EN NU VOOR DE LAATSTE KEER, GA NAAR HUIS EN LAAT ME MET RUST! EN VERGEET NIET WAT IK JULLIE HEB GEZEGD OVER KLIKSPANEN! NAAR. LINGEN!
HUIL MAAR NIET HOOR, ZUSJE. LIEF!
SNIK!
EENS PROBEREN OF IK DIE OLIE ER AF KAN KRIJGEN MET EEN BAD IN DE RI. VIER!
WAT FLINK M'N HUID NAWRIJVEN MET DIE RUWE BLADEREN, DAN ZAL IK ER WEL WEER NETJES UITZIEN, DENK IK.
MAAR NU IS HET TIJD DAT IK NAAR HUIS GA OM EEN HAPJE TE ETEN. DIE NIEUWS. GIERIGE MEISJES HEBBEN M'N HELE OCHTEND BE. DORVEN!

DAG MAMS! WAT SCHAFT DE POT VANDAAG?
RAKKER!
BEN JE NU WEER NAAR DIE VIEZE VUILNIS-BELT GEWEEST?!
ZO! DUS ER LOOPT HIER TOCH EEN KLIK-SPAAN ROND! DACHT IK HET NIET! IK HAD AL VAN TE VOREN KUNNEN VERTELLEN DAT EEN MEISJE . . .
WIJ HEBBEN NIETS VER-KLAPT.
VOORUIT, KOM MET JE MOEDER MEE, DEUGNIET!
ALSJEBLIEFT, DAAR HEB JE DE KLIK-SPAAN, RAKKER!
OH! OLIE! (SLIK!)
HOE DURF JE JE LIEVE KLEINE ZUSJES ER VAN TE BESCHULDIGEN DAT ZE JE HEBBEN VERKLIKT! JE MOEST JE DIEP SCHAMEN! JE VALT ME BITTER TEGEN, HOOR!
MAAR . . .
HET BAASJE HEEFT ONS KOEKJES MET CHOCOLADE GEGEVEN, MAAR DAAR KRIJG JE ER NIET EEN VAN, RAKKER! JE HEBT ZE NIET VERDIEND. JE MOET MAAR EENS LEREN DAT IEDEREEN UIT ONS GEZIN, DIE NAAR DE VUILNISBELT GAAT, GESTRAFT WORDT!
SLIK!
EN OMDAT JIJ, OFSCHOON IK HET UITDRUKKELIJK VER-BODEN HEB, TOCH NAAR DIE BELT BENT GEGAAN VAN-MORGEN, MOGEN DE MEISJES JOUW KOEKJES OPETEN!
MAAR ZIJ ZIJN ME ACHTERNA-GELOPEN . . .
WIL JE ER OM DENKEN, RAKKER, DAT IEDEREEN EEN HEKEL HEEFT AAN EEN KLIK-SPAAN?
HIHIHI! HAHA!

Bitjes en Batjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

Dit is de vlag van de Verenigde Staten, een vlag die maar korte tijd dienst zal doen, want.... dit is de vlag met de 49 sterren.
Op 3 januari van dit jaar werd Alaska tot de negenenveertigste staat van de USA uitgeroepen.
Toen werd tegelijkertijd aan de achtenveertig sterren van de „stars and stripes" één sterretje (Alaska) toegevoegd.
De 49 sterren-vlag werd officieel

op 4 juli 1959 in gebruik genomen, maar intussen heeft president Elsenhower in augustus de Hawaii eilanden ook tot lid van de Verenigde Staten uitgeroepen. De vlag, die je hier ziet, zal dus binnen afzienbare tijd vervangen moeten worden door een vlag met 50 sterren, terwijl er dan natuurlijk ook weer een postzegel met de nieuwe vlag zal moeten komen!

WOL BRACHT REDDING

Een kleermaker in Engeland, die op de zolder van een huis zijn werkplaats had, kwam in grote moeilijkheden toen op een lager gelegen verdieping brand uitbrak. Het vuur versperde hem de weg naar beneden, terwijl de zolder veel te hoog was om uit het raam te springen.
In zijn wanhoop rolde de kleermaker toen een paar balen wollen stof uit, knoopte de uiteinden hiervan stevig aan elkaar en goolde ten slotte de lange reep stof, die hij boven aan een raam vastbond, naar beneden.
Toen liet hij zich daarlangs naar beneden glijden.
Zijn vrienden kwamen hem feliciteren met zijn redding, maar vroegen hem tegelijkertijd of hij niet bang was geweest dat de stof ter hoogte van de verdieping, waar de brand woedde, doorbrandde, zodat hij naar beneden gevallen zou zijn.
Waarop de kleermaker vroeg of ze soms niet wisten dat wol onbrandbaar is....

Een schaar, die op tafel is blijven liggen, kan gevaarlijk zijn voor peuters, die nog niet boven de tafel kunnen uitkijken en met hun grijpgrage handjes proberen te weten te komen wat er zich zo al op de tafel bevindt.
Het kan zelfs gebeuren dat ze het tafelkleed met de schaar erop naar zich toe halen. De nare gevolgen hiervan kun je je voorstellen.
Berg de schaar veilig op na het knutselen, plaatjes uitknippen of het maken van een handwerkje en bescherm de punten dan bovendien nog met een kurk, zodat er nooit iets gebeuren kan.
Zorg dat je zo'n kurk altijd bij de hand hebt. Het beste middel hiervoor is deze schaarpunt-beschermer met een dun bandje aan één van de ogen van de schaar te bevestigen.

Als je een jong hondje hebt, zul je wel weten dat hij het liefst met schoenen en pantoffels grote „vechtpartijen" op touw zet.
Leer hem dit zo spoedig mogelijk af, maar doe het zonder snauwen of slaan, want spelen, ravotten, rukken en trekken moet hij.
Dat hoort nu eenmaal bij alles wat jong is in de dierenwereld.
En het hondje kent natuurlijk geen onderscheid tussen spiinternieuwe of oude, versleten spulletjes.
Hij pakt, wat hem het eerst „voor de bek" komt.
Het beste is dat je zelf een fijn stuk speelgoed voor je kleine vriend maakt.
Moeder heeft vast wel een afgedankte sok van vader ergens in de lappenkist liggen.
Van zo'n sok knip je de voet af en je bindt vervolgens met een touwtje één van de open uiteinden dicht.
Scheur nu een paar kranten aan stukken en stop hiermee de sok vol.
Niet te vol echter, want je hondje vindt het heerlijk om zijn „prooi" tussen zijn tanden duchtig heen en weer te slingeren en er zichzelf als het ware mee om de oren te slaan.
Tenslotte bind je het tweede open uiteinde van de sok ook met een touwtje dicht en dan is het stuk speelgoed voor je jonge hondje klaar.

KANON ALS KLOK

Je hebt misschien wel eens geprobeerd met een vergrootglas de zonnestralen zo te bundelen dat een stukje papier of een oude veter gaat smeulen.
Dat is gevaarlijk, je moet er zeer voorzichtig mee zijn, anders komen er ongelukken van.
De Chinezen uit heel, heel oude tijden gebruikten het vergrootglas al voor allerlei dingen.
Ze lieten er bijvoorbeeld als het ware hun klok door slaan. Dat ging dan als volgt.
Op een stenen plaat zetten ze een miniatuur kanonnetje met een kleine lading kruit.
Daarboven werd met behulp van hengels een sterke lens aangebracht.
En dit deed men dan zo dat, als om twaalf uur de zon zijn hoogste stand bereikt had, de door de lens samengebundelde zonnestralen precies op de kruitlading waren gericht.
Door de warmte kwam deze lading dan tot ontploffing en aan het „kanonschot" kon iedereen nu horen hoe laat het was!

EEN CALORIE

Wat is een calorie? Je hoort hierover de laatste tijd veel spreken en daarom zullen wij je vertellen wat het precies is.
De calorie is een warmte-eenheid.
Eén calorie is de hoeveelheid warmte, die nodig is om één liter water één graad Celsius te verwarmen!

ALLEEN OP DE WERELD

door Hector Malot

4

RÉMI, EEN JONGEN VAN ACHT JAAR, HOORT DAT HIJ EEN VONDELING IS ... BARBERIN, ZIJN PLEEGVADER, VERKOOPT HEM AAN EEN RONDTREKKENDE KUNSTENAAR, SIGNOR VITALIS ... EEN RIJKE ENGELSMAN, KOMT RÉMI TERUGHALEN... INTUSSEN HEEFT RÉMI VITALIS VERLATEN ... DE HOND CAPI GAAT OP ZOEK NAAR HEM...

DE AGENTEN PROBEREN VITALIS EEN BEKENTENIS AF TE DWINGEN...

JE BENT EEN MISDADIGER! BEKEN HET MAAR!

WAT HEB JE MET DE JONGEN GEDAAN?

DAN OPEENS KOMT CAPI BINNEN, MET RÉMI...

DAAR IS HIJ! LEVEND EN WEL! WAT HEBT U NU TE ZEGGEN?

HM, NU JA...

ZE TREKKEN VERDER...

HET WAS MIJN SCHULD DAT ZE U GEVANGEN NAMEN. WILT U HET MIJ VERGEVEN?

WIJ HEBBEN ELKAAR TERUGGEVONDEN, DAT IS HET BELANGRIJKSTE! NU GAAN WE MUZIEK MAKEN!

HET IS DE MOEITE NIET WAT WE OPHALEN ...

CAPI DOET TOCH WAT HIJ KAN!

MAAR ER KOMEN NIET VEEL TOESCHOUWERS NAAR HET THEATERTJE EN DE MENSEN DIE KOMEN, ZIJN NIET ERG VRIJGEVIG ...

TEGEN DE AVOND KOMEN ZE IN EEN UITGESTREKT BOS...

HET EINDE IS NIET TE ZIEN... WIJ BLIJVEN HIER...

GA EVEN WAT WATER HALEN UIT EEN BEEKJE VOOR SOEP, RÉMI ... NEEM ZERBINO EN DOLCE MET JE MEE ... ALS JE BANG BENT ...

GOED, SIGNOR... ZERBINO! DOLCE!!

HET WORDT SNEL DONKER...

U BENT VRIJ, BALZINI... WAAROM NOEMT U ZICH TEGENWOORDIG VITALIS
ONDER DE NAAM BALZINI HEB IK EENS GROTE TRIOMFEN GEVIERD IN DE THEATERS, DAT IS VOORBIJ...
ONTROERT SLUIT VITALIS RÉMI IN ZIJN ARMEN
JE BENT TERUGGEKOMEN, BAMBINO JE HOUDT DUS TOCH VAN DE OUDE VITALIS
ALS IEMAND NIETS GEEFT, LEGT HIJ ZIJN POOT OP DE JASZAK WAAR DE MAN ZIJN PORTEMONNAIE HEEFT... MEESTAL HELPT DAT!
MEESTAL... MAAR DE LAATSTE TIJD NIET!
DAG NA DAG, WEEK NA WEEK ONDERMIJNT DE HONGER, LATER OOK DE KOU, DE TWEE ZWERVERS...
ARME RÉMI... WAT HEB IK EEN SPIJT DAT IK JOU HEB MEEGENOMEN... DE WINTER GAAT KOMEN... WE ZULLEN NAAR PARIJS GAAN!
HET IS EEN GOEDE PLEK, SIGNOR VITALIS..
WAT ZOUDEN DAT VOOR GELUIDEN ZIJN? AL DIE KRETEN?..
OPEENS BLIJVEN ZERBINO EN DOLCE STAAN, HUN HAREN OVEREIND... ZE KRUIPEN WEG ACHTER RÉMI..
WOLVEN! SIGNOR VITALIS!! HELP! WOLVEN!!

HET GEHEIM VAN SMOKKELAAR

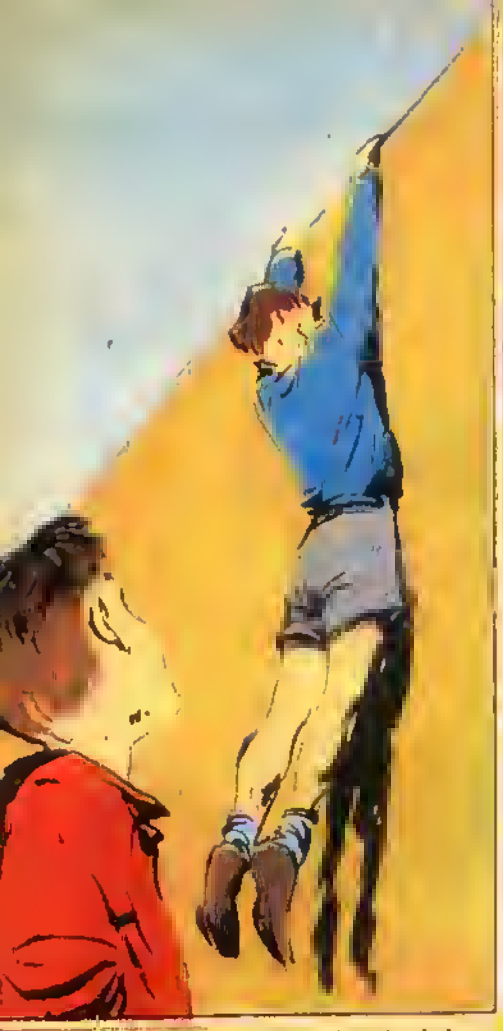

John liet zich van de ruwe muur glijden en sprong op de grond.

Mijnheer en mevrouw Douglas hebben een huis gekocht, dat „Het Meeuwennest" heet. Het moet grondig opgeknapt worden, maar de kinderen mogen alvast zonder hun ouders in de tuin gaan kamperen. John ontdekt aan de buitenkant van het huis een raam, waarvan hij binnen de deur niet kan vinden. Op een avond zien de kinderen een man met een zak over zijn schouder door de tuin sluipen. Die nacht gaat John op onderzoek uit. Hij ziet een ladder en klimt naar het raam van de geheimzinnige kamer. De volgende ochtend is hij nergens te vinden. Pas 's middags horen boer Grundel, Alison en Gordon hem roepen . . .

ALISON was de eerste die zag hoe John over een muur achter in de tuin klom. Zijn gezicht zat onder de vuile plekken en bij zijn rechteroog liep een lange, zwarte veeg. „Waar ben je geweest?" riep zij uit toen zij naar hem toe holde. „En.... o, wat zie je eruit!"

„Is er iets voor me om te eten?" vroeg John onverschillig. „Ik verga van de honger."

Hij liet zich op de grond zakken en het scheelde niet veel of hij was gevallen. Gelukkig was boer Grundel net op tijd bij hem om hem op te vangen en voorzichtig droeg hij hem naar de keuken waar hij hem in een gemakkelijke stoel neerzette.

„Blijf daar nu maar even zitten," zei hij, terwijl hij hem onderzoekend aankeek. De boerin haalde een kom water en een washandje en begon zijn gezicht te wassen. Van deze behandeling knapte de jongen zienderogen op, maar Alison vond wel dat hij erg bleek zag.

John genoot van de belangstelling die hij van iedereen kreeg. Dit was nog eens iets anders dan het „houd je mond toch!" dat hij thuis zo vaak te horen kreeg als hij vond dat hij iets interessants te vertellen had.

Toch had hij liever met zijn verhaal gewacht totdat hij alleen was geweest met Alison en Gordon, maar mijnheer en mevrouw Grundel waren nu zo vriendelijk voor hem en hadden zich kennelijk zoveel zorgen om hem gemaakt dat hij vond dat hij het hun ook maar moest vertellen.

Een verhaal vol geheimzinnigheid en avontuur door R. J. McGregor. Tekeningen: Hans Kresse

„Ik heb een geheime gang ontdekt die van „Het Meeuwennest" naar de grote schuren loopt en het heeft me heel wat moeite gekost om eruit te komen," begon hij zijn verhaal.

„Wat zeg je?" onderbrak de boer hem. „Een geheime gang?"

„Ja, en er liggen botten in."

„Wat voor botten?"

„Weet ik niet, gewoon maar botten."

„Nou ja, ga maar verder...."

„Je kunt het beste bij het begin beginnen," zei Gordon. „Anders begrijpen we niets van je verhaal."

John begon ermee hoe hij in de kamer was terecht gekomen waarvan de huisbewaarder had gezegd dat hij niet bestond. Hij vertelde alles van de ladder en hoe hij zich had gevoeld toen hij tot de ontdekking kwam, dat iemand hem had weggenomen.

„Toen zat je dus gevangen," zei Alison, die met een hoogrode kleur naar haar broer zat te luisteren. „Ja, maar ik maakte me geen zorgen, omdat ik dacht dat jullie me wel zouden komen zoeken als je me 's morgens niet in de tent zou zien," zei de jonge heid.

Hij was daar zelfs zo zeker van geweest dat hij in slaap was gevallen. Op een gegeven moment werd hij echter wakker van een geluid, waarvan hij niet meteen had geweten wat het betekende. Hij deed zijn zaklantaarn aan en zag dat een van de kisten bewoog. Daarna had hij zijn lantaarn maar zo vlug mogelijk uitgedaan en was naar een hoek van de kamer gekropen om daar af te wachten wat er verder zou gaan gebeuren.

Boer Grundel keek John onafgebroken strak aan — heel anders, dacht Alison, dan vader bijvoorbeeld naar hem gekeken zou hebben als hij naar dit verhaal had geluisterd.

John hoorde nog even een schuivend geluid en even later was het alsof er een ladder tegen de muur van de kamer werd gezet. John knipte zijn lantaarn weer aan en het licht scheen midden in het gezicht van mijnheer Brimley.

„Ik had mijn lantaarn maar uitgelaten," zei Gordon. „Nu wisten ze meteen waar je zat."

„Ja, dat was ook wel dom van me," bekende John en voor 't eerst liet zijn zelfverzekerdheid hem 'n beetje in de steek. „Ik moest van hem naar beneden klimmen over de ladder en daar stond zijn vrouw die me zo stevig bij mijn arm pakte, dat ik met geen mogelijkheid los kon komen. Ze vroeg me waarom ik mijn neus in andermans zaken stak en toen zei ik dat het óns buis was en dat ik daarin mocht gaan en staan waar ik wilde. En toen zei zij dat ik dat pas mocht als we er echt woonden en dat ik er eerder niets te maken had."

„Hoe komt ze daarbij!" riep Alison kwaad uit. „Dat is helemaal niet waar!" Ook Gordon schudde zijn hoofd. „Dat zuigt ze gewoon uit haar duim!" zei hij.

„Ik zei haar dat ik best begreep waarom niemand in dat kamertje mocht komen," ging John verder. „En toen ik het over die dozen had werd ze helemaal woedend. „Zo, dat heb je dus ook gezien, hè?" zei ze. „Nou, ik zal er wel voor zorgen dat je niet méér te zien krijgt!"

Al die tijd had ze de jongen stevig vast gehouden en hoe John het ook

HET

ESBOS

probeerde, het lukte hem niet los te komen. Daarover werd hij zo nijdig dat hij zei: „Ik weet toch wel dat jullie smokkelaars zijn!"
„John, hoe durfde je!" riep Alison. „Maar waarom zei je dat?" Gordon keek zijn broer minachtend aan. Het was echt iets voor John om de Brimley's onnodig kwaad te maken, vond hij.
„En toen ik dat had gezegd, pakte mijnheer Brimley mijn andere arm vast en samen duwden ze me in een soort hok dat aan het einde van de gang lag. Het was er pikkedonker en het stonk er verschrikkelijk. Ze deden achter me de deur op slot en daar zat ik toen. Mijn lantaarn hadden ze me afgenomen en ik wist echt niet wat ik moest beginnen."
„Arm schaap," zei de boerin medelijdend. „Wat zul je in angst hebben gezeten! O, ik zou willen dat de Brimley's hier waren, dan konden ze ervan lusten!"
John had geroepen en zo hard op de deur gebonkt, dat zijn vuisten er pijn van deden, maar er was niemand gekomen om hem uit het hok te laten. Toen was hij op de tast zijn omgeving gaan verkennen. Op zijn knieën kroop hij langs de muur. Toen kwam hij bij iets terecht, dat op de trede van een trap leek. Hij voelde 'n stukje hoger met zijn hand en ja hoor, daar was weer een trede. Voorzichtig ging hij naar boven. Nadat hij negentien treden opgegaan was, kwam hij in een open ruimte. Het viel hem op dat het daar niet zo donker was als in het hok beneden en toen hij om zich heen keek zag hij heel hoog boven zich een klein beetje licht. Voetje voor voetje schuifelde hij weer verder en liep tegen iets aan dat wel een tafel leek. Maar toen hij het vast wilde pakken viel het om en van schrik sprong hij opzij. John rilde toen hij er aan terug dacht. Wat was hij toen bang!
„En hoe zat het nu met het licht?" vroeg Gordon. „Waar kwam dat vandaan?" John dacht dat er een raampje of zoiets heel hoog boven hem zat, maar hij wist het niet zeker.
„Ik had er wel geen idee van hoe laat 't was, maar ik dacht dat het toch niet lang meer kon duren voordat jullie me zouden gaan zoeken en dan zouden jullie zeker ook aan de Brimley's hebben gevraagd of ze me hadden gezien."
„Nou, als we het van hun hadden moeten horen, had je daar nog wel een hele tijd kunnen blijven zitten," zei Alison. „Ze zijn verdwenen, zie je."
„Ga nou verder," zei Gordon. „Waar heb je die geheime gang ontdekt?"
„Ik heb de muren bevoeld en erop geklopt in de hoop een deur te ontdekken. Een deur was er niet, maar toen ik aan het kloppen was merkte ik dat de muur op één plaats heel anders klonk dan in de rest van 't kamertje. Maar ik vond niets dat op 'n deur leek."
Gordon zuchtte. Wat was dat 'n spannend verhaal. Maar John dacht dat zijn broer hem uitlachte en hij zei woedend: „Zit niet zo dom te lachen! Jij was niet in een donker hol opgesloten. Maar ik, ik had slaap en honger en het enige wat ik kon doen was in een donkere kamer tegen de muren kloppen en het enige wat ik kon eten was stof. En het ergste van alles was dat ik niet wist of ik nog ooit uit dat nare hok zou komen!"
„Maar nu ben je weer veilig," suste de boerin. „Hier, ik zal je nog een kop thee inschenken. Dat zal je goed doen."
„Hoe ben je uit die kamer gekomen, John?" vroeg Alison.
„Toen ik geen opening kon vinden, werd ik zo driftig dat ik tegen de muur begon te schoppen.. en opeens hoorde ik iets kraken en het gedeelte van de muur dat zo hol klonk draaide open. Achter die deur was een nauwe, stenen gang en daar ben ik heel voorzichtig doorheen gelopen. Ik was namelijk bang dat er gaten in zouden zitten of dat hij opeens op zou houden. Voor mijn gevoel heb ik er wel uren over gedaan tot ik er doorheen was. Aan het eind van die gang was weer een trap en weet je waar die uitkwam..? Boven in de muur van de grote schuur."
„Hoe bestaat het!" zei mijnheer Grundel. — „Ja, de muren van die schuur zijn reuze dik en er loopt gewoon een gang doorheen. Die gang komt helemaal boven in de schuur uit en ik was blij dat er zoveel stro op de grond lag, anders had ik niet geweten hoe ik op de grond had moeten komen."
„Ik begrijp niet dat niemand ooit iets van 't bestaan van die gang heeft af geweten," zei de boer. „Ik ben vaak boven in die schuur geweest om daar spullen weg te bergen, maar ik heb nooit iets gezien dat op een gang leek."
„Nou ja, u hebt er ook nooit naar gezocht," zei

„Hier zijn ze, kijkt u maar," riep Gordon.

„... en daar stond zijn vrouw, die me stevig bij m'n arm pakte."

Alison, — „Dat is waar, maar voordat deze dag voorbij is, weet ik waar die gang zit."
„Maar je zei iets over beenderen. Waar heb je die gezien?" vroeg Gordon.
„O, die lagen in de kamer met de tafel." — „Weet je ook wat voor beenderen het waren?" vroeg de boer.
„Nee, daar heb ik geen idee van. Ik heb er eerlijk gezegd ook niet lang naar gekeken, want ik vond 't eng!"
„Nou, dat kan ik me best indenken," zei de boerin. „Wat ben ik blij dat er niets ernstigs met je is gebeurd. Je hebt wel een naar avontuur achter de rug en wij hebben de hele morgen in angst om je gezeten, maar nu ben je weer bij ons en dat is het voornaamste." Maar bij zichzelf dacht ze: „Als ik die mevrouw Brimley zie, dan zal ik ze toch eens vertellen hoe ik over haar denk."
Alison stond op en ging met John terug naar het kamp. De jongen was doodop, zag ze en hij moest nu maar eens een tijd gaan slapen. Terwijl zij water warm maakte, zodat haar broer zich weer schoon kon wassen, zei ze: „Beloof me nu alsjeblieft, dat je er nooit meer vandoor gaat, zonder ons eerst te vertellen wat je van plan bent. We wilden net naar huis opbellen, toen je weer tevoorschijn kwam. Stel je voor dat je een half uur later terug was gekomen. Dan was vader hier gekomen en als hij je dan weer gewoon had rond zien lopen, waren de poppen aan het dansen geweest. Misschien had hij ons dan wel weer mee naar huis genomen. Nou, had je dat leuk gevonden?"
„Nee, natuurlijk niet," zei John half slaperig. „Maar goed, ik beloof je dat ik je de volgende keer zal waarschuwen."
Gordon was intussen op de boerderij achter gebleven. De boer en hij liepen naar de grote schuur toe om de later en hij liet zijn lantaarn op de grond schijnen. De boer begon opgelucht te lachen. „Ja, dat zijn inderdaad beenderen," zei hij. „Beenderen van een hond. Toen ik hier pas kwam wonen, ben ik op een goede dag een herdershond kwijt geraakt. De hele buurt heb ik afgezocht, maar ik kon hem nergens vinden. Het zou me niets verbazen als hij op de een of andere manier in deze kamer was terecht gekomen en geen uitgang heeft kunnen vinden. De tafel waarvan je daar de resten ziet liggen, was heel oud. Zeker wel een paar honderd jaar."
„Zou deze kamer een schuilplaats zijn geweest?" vroeg Gordon. „Ik ben nog eens in een heel oud huis geweest dat aan zee lag, en daar was net zo'n kamer. Daar kon je alleen maar in komen als je door de schoorsteen kroop die boven het keukenfornuis was gemaakt."
„Ja, iets dergelijks moet het wel zijn," zei de boer nadenkend. „Ik heb ook wel eens iets over deze kamers gelezen, maar ik had er nog nooit een gezien. Kom jongen, we gaan weer terug. Ik heb nog een heleboel te doen vandaag."
Een paar minuten later stonden zij weer in de schuur en daar namen zij afscheid van elkaar. De boer ging weer naar zijn werk en Gordon liep terug naar het kamp.
Alison en John vonden het helemaal niet leuk dat hij met de boer naar de geheime gang was gegaan, terwijl zij er niet bij waren. Maar toen Gordon voorstelde om het huis eens grondig te gaan bekijken, stemden zijn broer en zusje daar meteen enthousiast mee in.
De keuken werd grondig onderzocht en toen zij daar niets abnormaals konden ontdekken liepen zij de gang in. „Hier moet toch ergens het hok zijn waar de Brimley's me in hebben geduwd," zei John. Maar hoe zij ook keken en zoehten, nergens was de deur naar dat hok te bekennen. Wel een uur lang bleven zij bezig, toen gaf Alison toch de moed op.
„We moeten vader toch alles vertellen als hij hier is," zei ze. „Misschien heeft hij wel een plattegrond van het huis en dan gaat hij vast wel met ons mee om te zoeken. Zullen we nu maar een eindje gaan wandelen of als jdlle er zin in hebben kunnen we ook naar 't strand gaan."
Zij besloten het laatste te gaan doen en achter elkaar liepen zij naar zee. John ging voorop, maar nadat zij een minuut of tien hadden gelopen, bukte hij zich opeens en deed net alsof hij een plantje bestudeerde.
Toen Alison en Gordon vlakbij hem waren, fluisterde hij: „Pssst, jongens, kom eens hier. Ik zie de Brimley's." Onmiddellijk knielde Alison naast hem neer en vroeg opgewonden: „Zag je de Brimley's? Waar?"
„Rechts van je, tussen de rotsen. Ik zag ze bij een van die dikke bomen staan!"

„Pssst, jongens! Kom eens hier!" fluisterde John. „Ik zie de Brimley's. Daar . . . !"

geheime gang te bekijken die John had ontdekt.
„We zullen maar een paar lantaarns meenemen," zei de boer. „Misschien vinden we de beenderen wel waar je broer het over had."
Bij de schuur aangekomen zetten zij een grote ladder tegen de muur en een paar minuten later waren zij in de geheime gang. Zij liepen er veel vlugger doorheen dan John het had gedaan, want het sterke licht van hun lantaarns maakte dat zij alles duidelijk konden zien. Het duurde dan ook niet lang of zij stonden in de kamer waarin John zo'n nare tijd had gehad. Alles zag er precies zo uit als hij het had beschreven: veel stof, stenen muren en in het midden lagen de resten van een tafel. De muren zagen gewoon zwart, maar het was een mooie, grote kamer en het leek absoluut niet op een berghok of zoiets.
„Ik zie geen enkel been liggen," zei de boer, nadat hij even had rondgekeken.
„Hier liggen ze, kijkt u maar," riep Gordon even

„Dat was net op het nippertje," zei mijnheer Brimley tegen zijn vrouw. „Gelukkig hebben ze ons niet gezien. Maar ik vraag me af hoe die jongen ontsnapt is."
„Des te beter," zei zijn vrouw. „Nu hoef je tenminste niet meer terug om hem uit het hok te laten."
„Natuurlijk moet ik terug naar het huis," zei haar man bits. „Ik kan al die spullen toch niet laten staan?"

Wat zou mijnheer Brimley met „die spullen" bedoelen? En waarom hebben ze zich verstopt? De volgende week kun je het vervolg van dit spannende verhaal lezen.

WALT DISNEY

MICKEY MOUSE

DE ZEEROVERS VAN TOBASCO

Tobasco is in de vergetelheid geraakt; de laatste vijf jaar is er geen toerist meer geweest. Mickey, die er bij zijn oom op bezoek kwam, kreeg het idee een groot Zeeroversfeest te gaan houden met een echte piratenoverval op het dorp. Boris Boef hoorde er van, nam Mickey en Goofy gevangen en voerde zelf de overval uit, die heel wat geld en juwelen opbracht! Intussen hebben Mickey en Goofy zich weten te bevrijden, maar iedereen in het dorp denkt, dat zij het zijn, die de overval gepleegd hebben, omdat het ook hùn idee was....

VOORUIT, SCHIET EEN BEETJE OP! DIE MICKEY EN Z'N VRIEND MOETEN GEVONDEN WORDEN! IK HEB LIEVER NIET DAT ZE NAAR DE POLITIE GAAN OM HUN TE VERTELLEN, DAT WIJ DIE OVERVAL GEPLEEGD HEBBEN!

KOMT IN ORDE!

WAT ZEG JE ME DAAR NU VAN! NET NU WE MOOI IN DE MIST KUNNEN ONTSNAPPEN KOMT ME DIE GAMMELE SCHUIT VAN HEN ONS EVENTJES RAMMEN!

HÉ! HOE STAAT HET ER MEE?

OVER EEN PAAR MINUTEN IS HET SCHIP WEL VRIJ, KAPTEIN... NOG EVEN GEDULD, HOOR!

BENEDEN ZIJN ZE NERGENS TE VINDEN!

!

HET RUIM STAAT BOVENDIEN AL HAAST VOL WATER! WE MOETEN ZORGEN DAT WE ZO GAUW MOGELIJK VAN DIT SCHIP AFKOMEN!

HÉ, KAPTEIN! DAAR BOVEN IN HET KRAAIENNEST ZIJN ZE OOK NIET MEER!

MISSCHIEN HEBBEN ZE GEPROBEERD NAAR LAND TE ZWEMMEN!

ALS ZE ZOIETS DOMS GEDAAN HEBBEN, HOEVEN WE ONS OVER HEN GEEN ZORGEN TE MAKEN! ALS ZE IN DIE DIKKE MIST NIET VERDWAALD ZIJN WORDEN ZE WEL OPGEGETEN DOOR DE HAAIEN, DIE HIER ZITTEN!

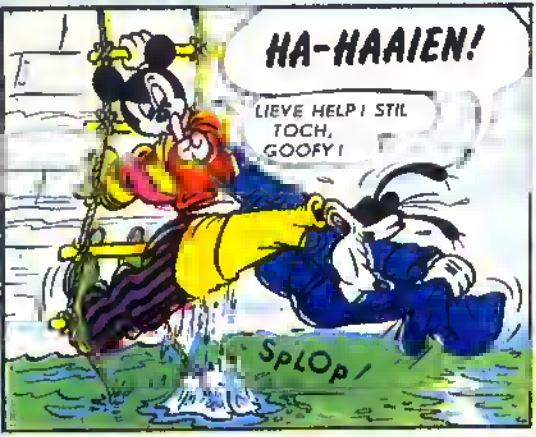

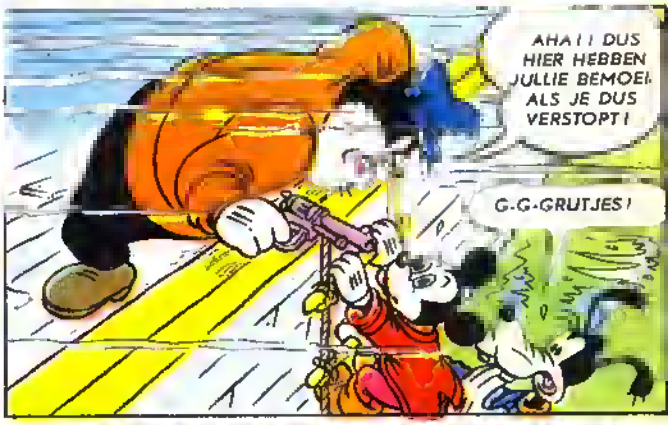

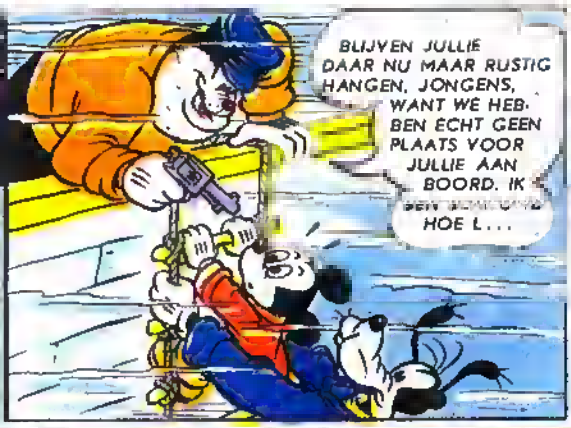

OP DAT MOMENT KOMT ER EEN ENORME GOLF, DIE TEGEN DE „VLIEGENDE VLONDER" SLAAT EN DE BOOT AAN EEN KANT OPHEFT, ZODAT HIJ SCHUIN IN 'T WATER KOMT TE LIGGEN...

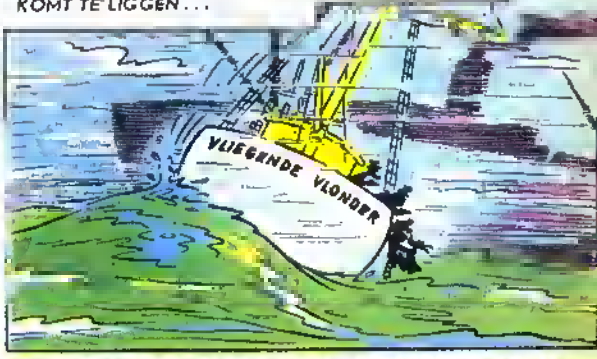

DE WATERMASSA'S, DIE IN HET RUIM ZIJN GEDRONGEN, KLOTSEN NAAR STUURBOORD, WAARDOOR HET SCHIP NOG SCHUINER KOMT TE LIGGEN EN DE BOEGSPRIET BEGINT TE KRAKEN TOT...

...HIJ VLAK BIJ DE ROMP VAN DE „TROPENZWERVER" AFBREEKT, WAARDOOR HET SCHIP NOG VERDER NAAR STUURBOORD KAN HELLEN...

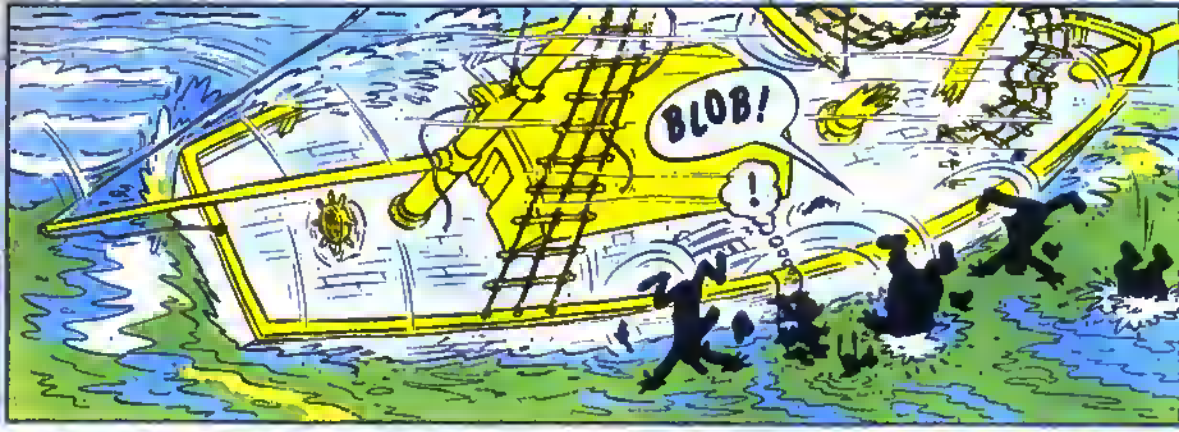
BLOB!
!

DAN OPEENS KOMT HET SCHIP WEER OVEREIND EN SLAAT DOOR NAAR BAKBOORD... MICKEY EN GOOFY HANGEN NOG AAN DE TOUWLADDER...
HOU JE GOED VAST, GOOFY!
BLUB!

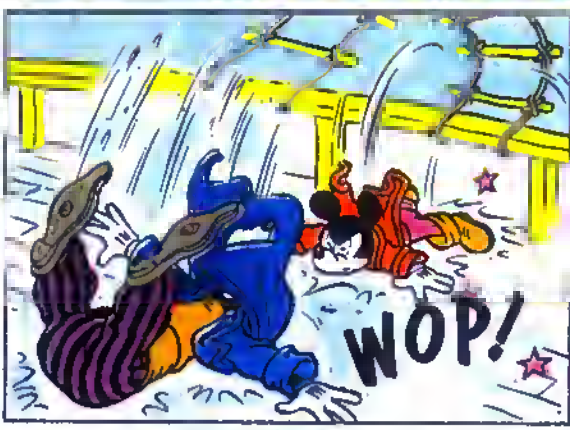
WOP!

W-WAT IS ER ALLEMAAL G-GEBEURD??
IK-IK WEET HET NIET ZEKER... MAAR IK G-GELOOF... DAT WE... TERUG ZIJN OP HET DEK...

LIEVE HELP, WE ZIJN DUS WEER PRECIES WAAR WE BEGONNEN MICKEY! WAT MOETEN WE NU DOEN?
IK HEB EEN IDEE! HET IS WEL EEN BEETJE GEWAAGD, MAAR MISSCHIEN LUKT HET!

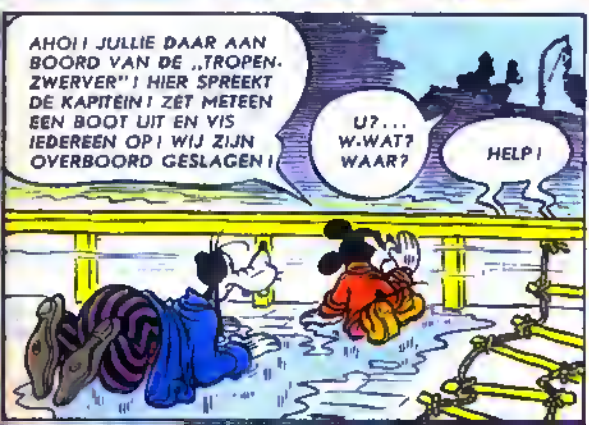
AHOI! JULLIE DAAR AAN BOORD VAN DE „TROPENZWERVER"! HIER SPREEKT DE KAPITEIN! ZET METEEN EEN BOOT UIT EN VIS IEDEREEN OP! WIJ ZIJN OVERBOORD GESLAGEN!
U?... W-WAT? WAAR?
HELP!

NU GAAT HET GEVAARLIJK WORDEN, GOOFY! IK HOOP DAT ZE ONS NIET IN DE GATEN KRIJGEN... DENK ER OM DAT JE ZO GELUIDLOOS MOGELIJK LOOPT EN JE NIET LAAT ZIEN!

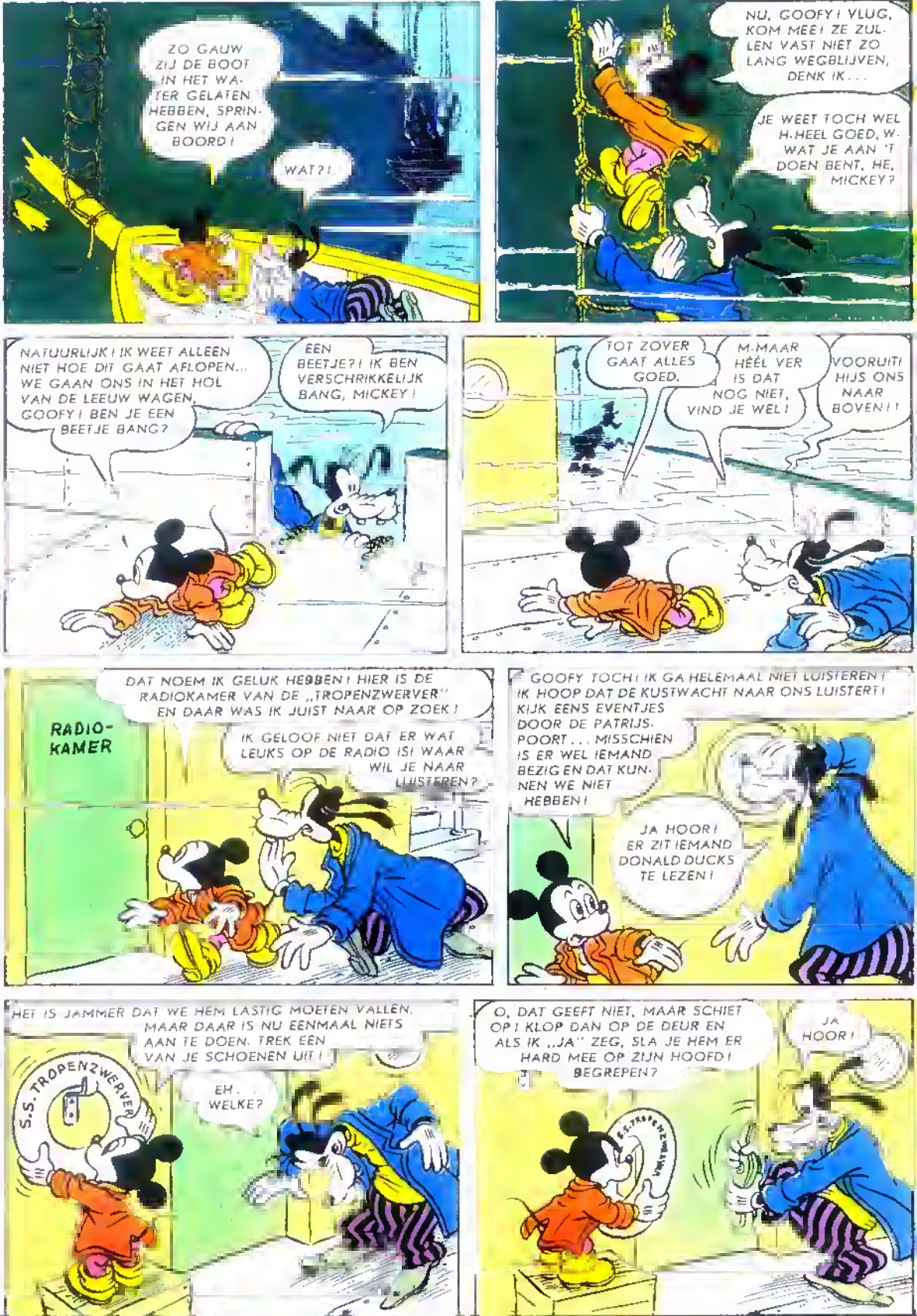
ZO GAUW ZIJ DE BOOT IN HET WATER GELATEN HEBBEN, SPRINGEN WIJ AAN BOORD!
WAT?!
NU, GOOFY! VLUG, KOM MEE! ZE ZULLEN VAST NIET ZO LANG WEGBLIJVEN, DENK IK...
JE WEET TOCH WEL H-HEEL GOED, W-WAT JE AAN 'T DOEN BENT, HE, MICKEY?
NATUURLIJK! IK WEET ALLEEN NIET HOE DIT GAAT AFLOPEN... WE GAAN ONS IN HET HOL VAN DE LEEUW WAGEN, GOOFY! BEN JE EEN BEETJE BANG?
EEN BEETJE?! IK BEN VERSCHRIKKELIJK BANG, MICKEY!
TOT ZOVER GAAT ALLES GOED.
M-MAAR HÉÉL VER IS DAT NOG NIET, VIND JE WEL!
VOORUIT! HIJS ONS NAAR BOVEN!!
DAT NOEM IK GELUK HEBBEN! HIER IS DE RADIOKAMER VAN DE „TROPENZWERVER" EN DAAR WAS IK JUIST NAAR OP ZOEK!
RADIO-KAMER
IK GELOOF NIET DAT ER WAT LEUKS OP DE RADIO IS! WAAR WIL JE NAAR LUISTEREN?
GOOFY TOCH! IK GA HELEMAAL NIET LUISTEREN! IK HOOP DAT DE KUSTWACHT NAAR ONS LUISTERT! KIJK EENS EVENTJES DOOR DE PATRIJSPOORT... MISSCHIEN IS ER WEL IEMAND BEZIG EN DAT KUNNEN WE NIET HEBBEN!
JA HOOR! ER ZIT IEMAND DONALD DUCKS TE LEZEN!
HET IS JAMMER DAT WE HEM LASTIG MOETEN VALLEN, MAAR DAAR IS NU EENMAAL NIETS AAN TE DOEN. TREK EEN VAN JE SCHOENEN UIT!
S.S. TROPENZWERVER
EH... WELKE?
O, DAT GEEFT NIET, MAAR SCHIET OP! KLOP DAN OP DE DEUR EN ALS IK „JA" ZEG, SLA JE HEM ER HARD MEE OP ZIJN HOOFD! BEGREPEN?
JA HOOR!

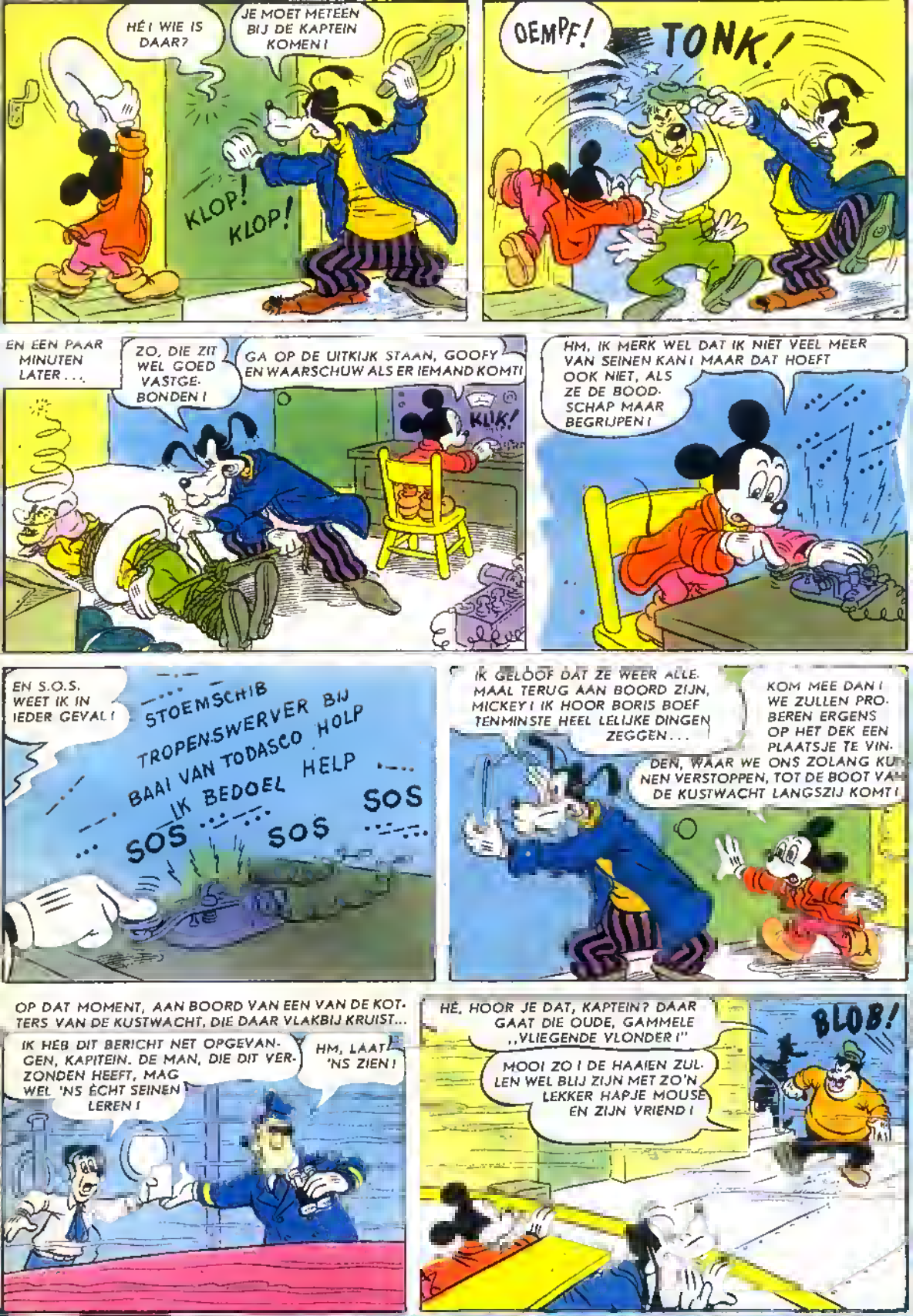
HÉ! WIE IS DAAR?
JE MOET METEEN BIJ DE KAPTEIN KOMEN!
KLOP! KLOP!
OEMPF!
TONK!
EN EEN PAAR MINUTEN LATER...
ZO, DIE ZIT WEL GOED VASTGE-BONDEN!
GA OP DE UITKIJK STAAN, GOOFY EN WAARSCHUW ALS ER IEMAND KOMT!
KLIK!
HM, IK MERK WEL DAT IK NIET VEEL MEER VAN SEINEN KAN! MAAR DAT HOEFT OOK NIET, ALS ZE DE BOOD-SCHAP MAAR BEGRIJPEN!
EN S.O.S. WEET IK IN IEDER GEVAL!
STOEMSCHIP TROPENSWERVER BIJ BAAI VAN TODASCO HOLP IK BEDOEL HELP
SOS SOS SOS
IK GELOOF DAT ZE WEER ALLE-MAAL TERUG AAN BOORD ZIJN, MICKEY! IK HOOR BORIS BOEF TENMINSTE HEEL LELIJKE DINGEN ZEGGEN...
KOM MEE DAN! WE ZULLEN PRO-BEREN ERGENS OP HET DEK EEN PLAATSJE TE VIN-DEN, WAAR WE ONS ZOLANG KUNNEN VERSTOPPEN, TOT DE BOOT VAN DE KUSTWACHT LANGSZIJ KOMT!
OP DAT MOMENT, AAN BOORD VAN EEN VAN DE KOTTERS VAN DE KUSTWACHT, DIE DAAR VLAKBIJ KRUIST...
IK HEB DIT BERICHT NET OPGEVAN-GEN, KAPITEIN. DE MAN, DIE DIT VER-ZONDEN HEEFT, MAG WEL 'NS ÉCHT SEINEN LEREN!
HM, LAAT 'NS ZIEN!
HÉ, HOOR JE DAT, KAPTEIN? DAAR GAAT DIE OUDE, GAMMELE „VLIEGENDE VLONDER!"
MOOI ZO! DE HAAIEN ZUL-LEN WEL BLIJ ZIJN MET ZO'N LEKKER HAPJE MOUSE EN ZIJN VRIEND!
BLOB!

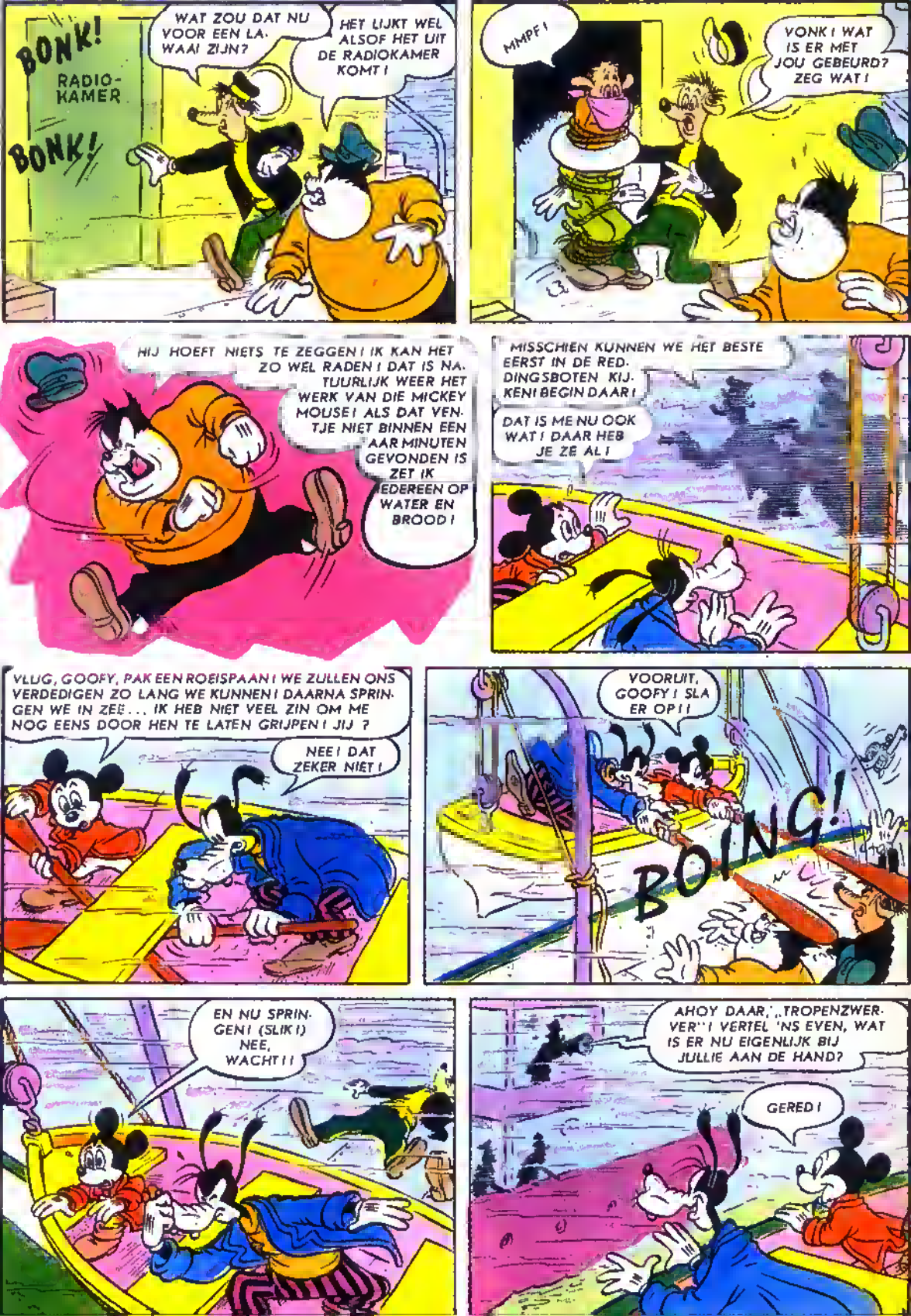
BONK!
RADIO-KAMER
BONK!
WAT ZOU DAT NU VOOR EEN LAWAAI ZIJN?
HET LIJKT WEL ALSOF HET UIT DE RADIOKAMER KOMT!
MMPF!
VONK! WAT IS ER MET JOU GEBEURD? ZEG WAT!
HIJ HOEFT NIETS TE ZEGGEN! IK KAN HET ZO WEL RADEN! DAT IS NATUURLIJK WEER HET WERK VAN DIE MICKEY MOUSE! ALS DAT VENTJE NIET BINNEN EEN AAR MINUTEN GEVONDEN IS ZET IK IEDEREEN OP WATER EN BROOD!
MISSCHIEN KUNNEN WE HET BESTE EERST IN DE REDDINGSBOTEN KIJKEN! BEGIN DAAR!
DAT IS ME NU OOK WAT! DAAR HEB JE ZE AL!
VLUG, GOOFY, PAK EEN ROEISPAAN! WE ZULLEN ONS VERDEDIGEN ZO LANG WE KUNNEN! DAARNA SPRINGEN WE IN ZEE... IK HEB NIET VEEL ZIN OM ME NOG EENS DOOR HEN TE LATEN GRIJPEN! JIJ?
NEE! DAT ZEKER NIET!
VOORUIT, GOOFY! SLA ER OP!!
BOING!
EN NU SPRINGEN! (SLIK!) NEE, WACHT!!
AHOY DAAR, „TROPENZWERVER"! VERTEL 'NS EVEN, WAT IS ER NU EIGENLIJK BIJ JULLIE AAN DE HAND?
GERED!

LATER...
G-GRUTJES... IK HAD NIET GE-DACHT DAT WE ZO ONTVANGEN ZOUDEN WORDEN, MICKEY!
NEE, IK OOK NIET! WE ZULLEN OP DE EEN OF ANDERE MANIER MOETEN BE-WIJZEN, DAT WIJ NIET MEEGE-DAAN HEBBEN AAN DIE OVER-VAL!
KLIK!
KOM ER MAAR UIT, JONGENS. JE OOM ARCHIBALD MOUSE HEEFT EEN BORGSOM VOOR JULLIE GE-STORT.
HÉ, BAAS! WANNEER GAAT U VOOR ONS TWEE EEN BORG-SOM STORTEN?!
WE HEBBEN ER NIER OOK GENOEG VAN,
WAT BEN IK BLIJ DAT IK U ZIE, OOM ARCHIBALD! U GELOOFT TOCH NIET DAT GOOFY EN IK DIE OVER-VAL OP TO-BASCO GE-PLEEGD HEBBEN?
NATUURLIJK NIET, MICKEY! DAAR KEN IK JE VEEL TE GOED VOOR!
ALS JE NU MAAR ZOU KUNNEN BEWIJZEN, DAT JULLIE TIJDENS DE OVERVAL BOVEN IN HET KRAAIENNEST VASTGEBONDEN ZATEN, WAS HET NATUURLIJK HEEL WAT ANDERS, DAT BEGRIJP JE! MAAR NIEMAND HEEFT JULLIE GEZIEN, DAT IS HET VERVELENDE!
JA, IK WEET HET.
IS DIT DE HELE BUIT?
JA! WE MOE-TEN HET ZO-LANG VASTNOU-DEN ALS BEWIJS-MATERIAAL VOOR DE RECHTS-ZITTING!
?
DIE FOTOTOESTELLEN! DIE ZIJN TOCH VAN DE BAD-GASTEN, DIE DIE AVOND OP HET STRAND STONDEN TE KIJKEN, IS HET NIET, INSPEC-TEUR?
JA! WAAR-OM?
WILT U DAN AAN DE RECH-TER VRAGEN OF HIJ HET GOED VINDT DAT DE FILMPJES, DIE ER IN ZITTEN, ONTWIKKELD WORDEN, INSPEC-TEUR? VERTELT U HEM MAAR, DAT HET ECHT HEEL BELANGRIJK IS!
HM, IK KAN HET HEM NATUUR-LIJK WEL VRAGEN!

EEN PAAR DAGEN LATER WORDT ER EEN VOORSTELLING GEHOUDEN IN HET KANTOORTJE VAN DE RECHTER...

DAAR HEB JE HET PLAATJE, WAAROP IK HEB ZITTEN WACHTEN! IK HOOPTE, DAT TENMINSTE ÉÉN VAN DE TOERISTEN EEN VOORZETLENS GEBRUIKT HAD BIJ HET NEMEN VAN ZIJN FOTO'S!

LIEVE HELP! MOET JE DAT NU 'NS ZIEN! DAN IS HET DUS TOCH WAAR WAT JULLIE VERTELDEN!

LATER, OP DE TERUGWEG NAAR HUIS...

ZEG, MICKEY, WEET JE DAT WE BIJNA TWEE WEKEN IN TOBASCO ZIJN GEWEEST EN DAT WE ER NIET ÉÉN KEER IN DE BAAI GEVIST HEBBEN?

JE HEBT GELIJK, GOOFY!

MAAR ER WAREN DAAR OOK ZOVEEL TOERISTEN, DAT WE WAARSCHIJNLIJK NIET EENS GENOEG RUIMTE HADDEN KUNNEN VINDEN OM ONZE AASJES IN HET WATER TE LATEN ZAKKEN!

MAAR IK WEET NOG WEL ERGENS ANDERS EEN RUSTIG KLEIN PLAATSJE, BOVEN IN DE BERGEN LIGT HET... COYOTE KREEK! DAAR ZIJN GEEN TOERISTEN, MAAR WEL IN BE BEEKJES EEN HELEBOEL FORELLEN!

EH... ZEG EENS, MICKEY, ZIJN DAAR OOIT WEL 'NS ZEEROVERS GEWEEST?

HA! HA! JIJ BEDOELT ZEKER, DAT WE DAN VAN DE REGEN IN DE DRUP ZOUDEN KOMEN! MAAK JE NU MAAR NIET ONGERUST, GOOFY, ZE HEBBEN DAAR NOG NOOIT ZEEROVERS GEHAD! EN ZELFS ALS HET WÈL ZO WAS, DAN ZOU IK MIJN IDEEËN NU WEL VOOR ME HOUDEN!

COYOTE KREEK 25 KM

HET ENIGE WAT IK ZOEK, IS RUST EN VREDE! IK HEB ZO LANGZAMERHAND MEER DAN GENOEG VAN ZEEROVERS- EN ANDERE SOORTEN FEESTEN, JIJ NIET?

EN OF!

AANPLAKBILJETTEN

KOM NAAR HET INDIANENFEEST IN COYOTE KREEK!

EEN OVERVAL ZAL DP HET DORP UITGEVOERD WORDEN DOOR EEN BENDE WOESTE INDIANEN!

DIT WORDT NOG SPANNENDER DAN HET ZEEROVERS FEEST IN TOBASCO!

EINDE

TOM POES
EN
DE DIEF VAN DAGBAD

HEER BOMMEL WILDE EEN GESTOLEN VLIEGENDE LOPER, DIE HIJ VAN EEN OOSTERSE MARSKRAMER HAD GEKOCHT, TERUGBRENGEN NAAR DE EIGENAAR. MAAR DAT WAS DE TOVENAAR OLAF, DIE ZIJN GEDROCHTEN OP HEN AFSTUURDE, TOEN ZE ZIJN PALEIS NADERDEN. DE MARSKRAMER VERDREEF DE GEDROCHTEN MET EEN MAGISCHE VLIEGENMEPPER ....

.... BEHALVE EEN KLEINTJE, DAT HEER BOMMEL GEHEEL ONVERHOEDS IN DE NEK AANVIEL. DAT WAS NIET HELEMAAL WAT HEER OLLIE HAD VERWACHT, EN DE SLAG TROF HEM ZOZEER, DAT HIJ MET 'N KREET VAN SCHRIK OVER DE RAND VAN HET TAPIJT IN DE DIEPTE STORTTE, WAAR DE REST VAN HET GESPUIS NOG RONDKRIOELDE ...

HELP IK VAL!

HET ZAL MOEILIJK ZIJN, UW DIKKE VRIEND TE REDDEN, O JONGE POES! ZE BRENGEN HEM NAAR OLAF!

HELP!

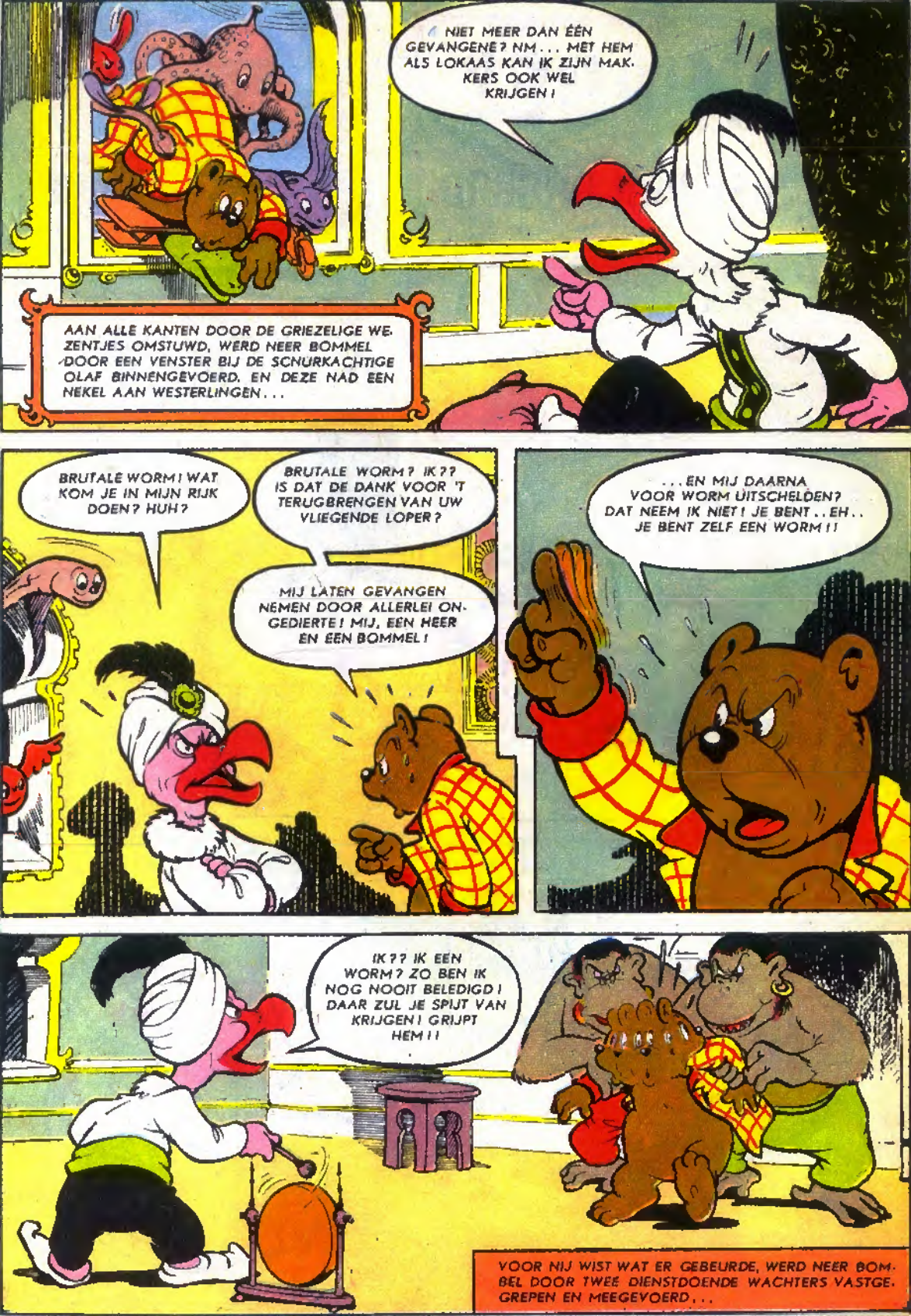
NIET MEER DAN ÉÉN GEVANGENE? NM... MET HEM ALS LOKAAS KAN IK ZIJN MAKKERS OOK WEL KRIJGEN!
AAN ALLE KANTEN DOOR DE GRIEZELIGE WEZENTJES OMSTUWD, WERD NEER BOMMEL DOOR EEN VENSTER BIJ DE SCHURKACHTIGE OLAF BINNENGEVOERD, EN DEZE NAD EEN NEKEL AAN WESTERLINGEN...
BRUTALE WORM! WAT KOM JE IN MIJN RIJK DOEN? HUH?
BRUTALE WORM? IK?? IS DAT DE DANK VOOR 'T TERUGBRENGEN VAN UW VLIEGENDE LOPER?
MIJ LATEN GEVANGEN NEMEN DOOR ALLERLEI ONGEDIERTE! MIJ, EEN HEER EN EEN BOMMEL!
...EN MIJ DAARNA VOOR WORM UITSCHELDEN? DAT NEEM IK NIET! JE BENT.. EH.. JE BENT ZELF EEN WORM!!
IK?? IK EEN WORM? ZO BEN IK NOG NOOIT BELEDIGD! DAAR ZUL JE SPIJT VAN KRIJGEN! GRIJPT HEM!!
VOOR NIJ WIST WAT ER GEBEURDE, WERD NEER BOMBEL DOOR TWEE DIENSTDOENDE WACHTERS VASTGEGREPEN EN MEEGEVOERD...

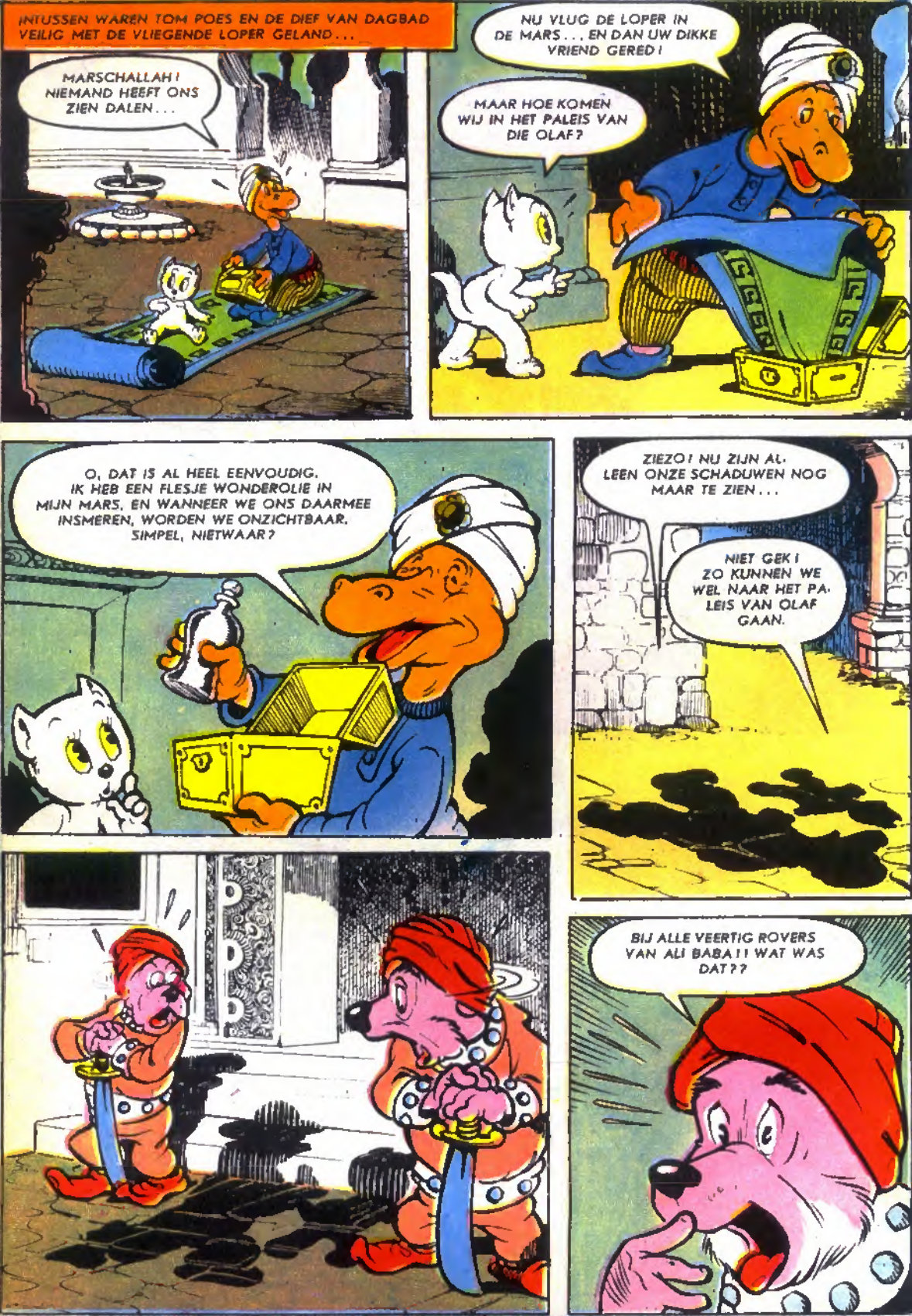
INTUSSEN WAREN TOM POES EN DE DIEF VAN DAGBAD VEILIG MET DE VLIEGENDE LOPER GELAND . . .
MARSCHALLAH! NIEMAND HEEFT ONS ZIEN DALEN . . .
NU VLUG DE LOPER IN DE MARS . . . EN DAN UW DIKKE VRIEND GERED!
MAAR HOE KOMEN WIJ IN HET PALEIS VAN DIE OLAF?
O, DAT IS AL HEEL EENVOUDIG. IK HEB EEN FLESJE WONDEROLIE IN MIJN MARS, EN WANNEER WE ONS DAARMEE INSMEREN, WORDEN WE ONZICHTBAAR, SIMPEL, NIETWAAR?
ZIEZO! NU ZIJN AL. LEEN ONZE SCHADUWEN NOG MAAR TE ZIEN . . .
NIET GEK! ZO KUNNEN WE WEL NAAR HET PA. LEIS VAN OLAF GAAN.
BIJ ALLE VEERTIG ROVERS VAN ALI BABA!! WAT WAS DAT??

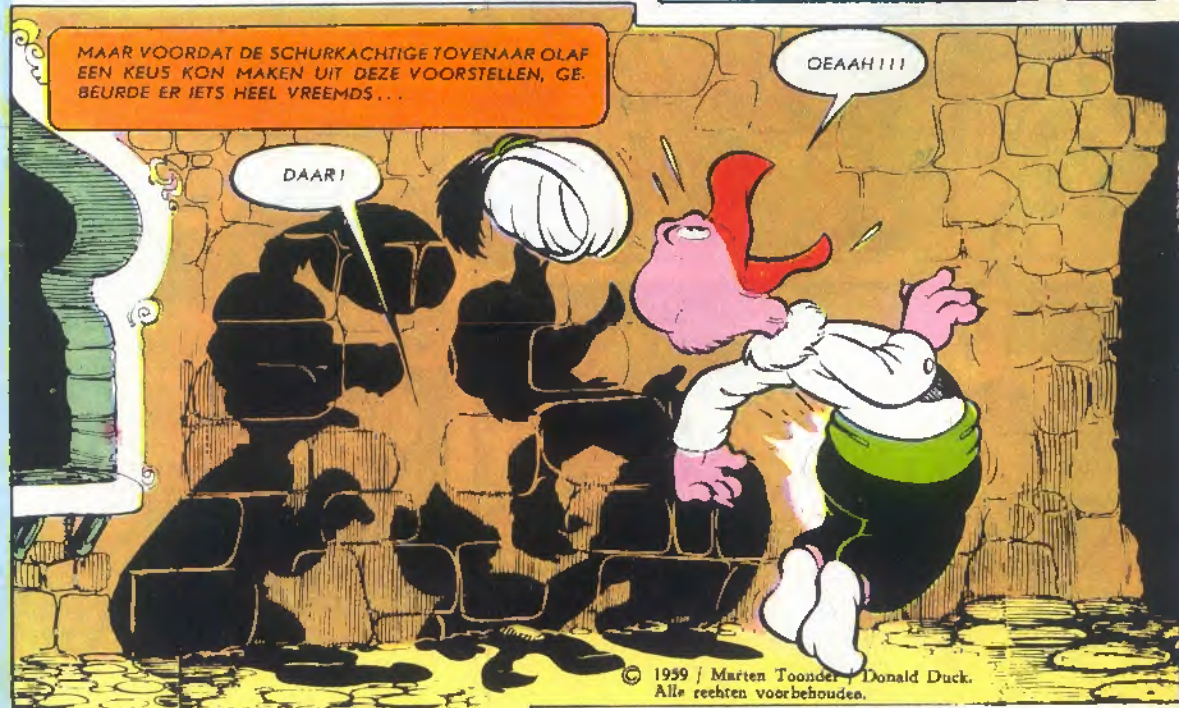

© 1959 / Marten Toonder / Donald Duck.
Alle rechten voorbehouden.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Adres: De Geïllustreerde Pers N.V., Huidekoperstraat 20, Amsterdam-C. Postbus 497, Tel. 020-36500. Giro 477682 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 cent; verkoop à 25 cent uitsluitend door wederverkopers.
Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan. © 1959 Walt Disney Productions. World rights reserved. Uitgave De Geïllustreerde Pers N.V.